

ת"פ 37800/10/17 - מדינת ישראל נגד יורי דנילוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37800-10-17 מדינת ישראל נ' דנילוב(עצור/אסיר בפיקוח)
לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עידית כהן

המאשימה

נגד

יורי דנילוב (עצור/אסיר בפיקוח)
ע"י ב"כ עו"ד נתן שרייבר

הנאשם

הכרעת דין

נוכח הודעת המאשימה על חזרה מן האישום השני והשביעי ובשים לב לשלב שבו נמסרה ההודעה אני מזכה את הנאשם מאותם אישומים.

כתב האישום

1. כתב האישום שהוגש נגד הנאשם מונה אחד-עשר אישומים.

בעשרת האישומים הראשונים טוענת המאשימה כי בין השנים 2013 ועד 2017 יצר הנאשם קשר עם עשר נשים, אשר עם רובן פיתח קשרים רומנטיים. בפני כל אחת מהנשים התייצג בכזב כאיש עסקים ושכנע אותן להעביר לידיו כסף תוך הצגת מצגים כוזבים באשר לתכלית הכסף ולטיב המיזם שבו הכסף מושקע. על פי כתב האישום קיבל הנאשם במרמה סכום כולל של 1,977,423.68 ₪ מהמתלוננות וכן ניסה לקבל במרמה סכום נוסף של 215,000 ₪.

באישום האחד-עשר מיוחסות לנאשם עבירות מס בגין סך המרמה הכולל המפורט בעשרת האישומים הקודמים. נטען כי הנאשם השמיט מדוח מס הכנסה של שנת 2014 את הכנסותיו מעבירות המרמה. בגין שנות המס 2015-2016 מיוחס לנאשם שלא הודיע על פתיחת העסקים המפורטים בכתב האישום, לא ניהל ספרים ופנקסי חשבונות כנדרש, לא הוציא חשבוניות וקבלות, לא הגיש דוחות שנתיים לפקיד שומה והכל בכוונה להתחמק מתשלום מס.

עם סיום פרשת התביעה הודיעה המאשימה על חזרה מאישום בנוגע לאישום השני והשביעי וזאת משום

שהמתלוננות באותם אישומים לא התייצבו לעדות.

2. טענה מרכזית של הנאשם לאורך ניהול ההליך היתה כי מדובר בסכסוכים עסקיים וכי אלמלא נעצר היו עסקיו מצליחים והרווחים המובטחים היו מגיעים לידי המתלוננות. טענה זו אין בה כל ממש. בראיות שהוצגו מטעם המאשימה הוכח מעבר לכל ספק סביר שהמיזמים עליהם דיבר הנאשם הקשורים בהקמת פורטל עסקים לא הוקמו, לא הושקע כל כסף מצד הנאשם בהקמתם ולא נעשה דבר משמעותי שיכול היה להפוך מי מן המיזמים לפרויקט רווחי. הוכח כי המצגים שיצר הנאשם בענין הקמת פורטל עסקים הם מצגי שווא. המתכנת לא יצר עדיין דבר משמעותי, אף פורטל לא קיים והנאשם מצדו לא השקיע דבר. בנתוני בסיס אלו לפיהם אין פורטל ואין השקעה הודה הנאשם בחקירתו במשטרה (ת/47 ש' 53, ש' 81). בהעדר עסק או אפילו תכנית עסקית אמיתית, נשמטת הקרקע תחת טענת הכשל העסקי.

זאת ועוד, כל הקשרים (זולת אחד) בין הנאשם לבין המתלוננות נוצרו במסווה של חיפוש קשר זוגי באמצעות אתר היכריות ולא בסביבה עסקית של השקעות. המצגים הכוזבים נגעו גם לדמותו האישית של הנאשם וגם למודל העסקי עליו דיבר.

3. הסדרתיות והניצול של נקודות התורפה השונות אצל כל מתלוננת רחוקים מכשל עסקי כמזרח ממערב. יתר על כן, הטענה כי מעצרו של הנאשם עמד בבסיס הכשל העסקי וגרם לכך שלא יועברו רווחים לידי המתלוננות לא הוכחה אף לא בקירוב וממילא אינה רלוונטית למעשי מרמה שבוצעו בשנת 2015 כשנתיים לפני מעצרו של הנאשם. הכסף שנלקח מן המתלוננות לא הוחזר וההשקעה לא מומשה משום שלא היה עסק וההשקעה היחידה שהיתה היתה בכיסו של הנאשם ובטיפול אורחות חייו הראוותניות.

המיזמים שהציע הנאשם

4. שני שמות עסקים חזרו על עצמם לאורך שמיעת הראיות ועברו כחוט השני בהתקשרויות בין הנאשם לבין המתלוננות. אפדוקס ו-DBR.

מצגים שהציג הנאשם ביחס לאפדוקס ומולם המציאות

5. אפדוקס הוקמה עם א.ט. (המתלוננת באישום הראשון) בשנת 2013 ונרשמה על שמה (ת/9 ש' 42). לדברי הנאשם מדובר במדריך עסקים דומה במהותו למדריך דפי זהב שאמור היה לכלול 7,200 בעלי מקצוע שונים ב-72 קטגוריות שונות (ת/67 ש' 86, ש' 140). מי שעשתה בפועל את העבודה להקמת האתר היתה א.ט. שהשקיעה ימים רבים מזמנה בבניית האתר. הנאשם הבטיח לשלם תמורת עבודתה אך בפועל לא שילם דבר (עמ' 187 ש' 5). א.ט. הבליגה ולא דרשה את השכר שהובטח לה בשם הזוגיות והתקווה לשמרה (עמ' 184 ש' 4 ואילך). השקעה יחידה וזעומה נוספת בסך 3,900 ₪ בעיצוב אייקון בדף הבית של אפדוקס נעשתה על ידי המעצבת דיאנה חן. פרט לעבודתה של א.ט. שלא התקרבה להשלמת פורטל, ולאייקון הבודד שעוצב לא הוצגה כל ראיה שנעשתה עבודה כלשהי לבניית האתר. בעת החקירה המשטרתית נבדק האתר והתברר שאין אתר פעיל כזה (ת/1 ש' 43).

6. הנאשם טען אמנם שגם איש התכנה מר אלברט אמיר עבד בהקמת אפדוקס (ת/67 ש' 115) אולם אמיר

הסביר כי הנאשם פנה אליו בהצעות עבודה אך דבר מהן לא יצא לפועל. היקף העבודה המתוכנן יכול היה להגיע לכל היותר לסך 40,000 ₪ והצעה כזו העביר לנאשם במייל (הצעה ששימשה לנאשם בסיס למרמה כלפי המתלוננת באישום החמישי) אך הצעה מאוחרת יותר היתה בהיקף עבודה של 10,000 ₪ בלבד (ת/62א ועמ' 16 ש' 30) וממילא גם היא לא התממשה ולאיש התכנה לא היה כל קשר לאתר של אפדוקס. הנאשם אישר בעימות עם איש התכנה שלא שילם לו אגורה בגין הכתוב בהצעת המחיר שנשלחה במייל (ת/62א עמ' 6 ש' 16).

7. בעת החקירה במשטרה טען הנאשם שהשקיע 2.5 מיליון ₪ באפדוקס ואף טען שיוכל להציג נתונים באמצעות רואה חשבון (ראו עימות עם המתלוננת באישום השישי ת/61 ש' 29,33). הנאשם סירב למסור מסמכים במשטרה אך טען שיציג את מסמכי ההשקעה בשלב ההוכחות. בחקירתו הנגדית טען הנאשם כי מדובר במערכת פעילה ובה למעלה מ-24,000 עמודים (עמ' 297 ש' 3 ועמ' 259 ש' 1) וכי יוכל להוכיח באמצעות מומחים כי אפדוקס קיים וכי החל בהקמתו כבר בשנת 2015 (עמ' 319 ש' 9). רואה החשבון לא הובא לשלב ההוכחות וגם לא מומחים ועד היום לא הוצגה כל ראיה לסתור ראיות המאשימה (שהוגשו בהסכמה) לפיהן אין אתר, אין פעילות ולא היתה השקעה.

8. האופן הקל שבו עשה הנאשם שימוש בשם אפדוקס הודגם היטב בשלל הגרסאות המשתנות שמסר כאשר התבקש להסביר מערכת היחסים בינו לבין אפדוקס. בשיחה המוקלטת בינו לבין י.י. (המתלוננת באישום השמיני), הרחיק עצמו הנאשם מאפדוקס, אמר שאינו עובד שם אלא הוא עצמאי בעל חברה משלו (ת/85). על אותה גרסה חזר באחת מהודעותיו במשטרה שם טען שאין לו שום קשר לחברה זולת מתן שירות "כמו שבזק נותנת שירות" (ת/66 ש' 206). בהודעה אחרת במשטרה מסר גרסה שונה בתכלית לפיה היה שותף עסקי באפדוקס (ת/67 ש' 128). בעימות עם המתלוננת י.י. טען תחילה שהוא משמש יועץ אישי למנהלת אפדוקס מזה שנים רבות ובהמשך העלה גרסה שלישית לפיה הוא זה שמחליט כל החלטה באפדוקס (דקה 51 לעימות). כאשר התבקש להסביר את הסתירות בחר לאחד את הסתירות לכלל משפט אחד והשיב "אני חושב שאני לא חייב לתת לה דין וחשבון מה בדיוק אני עושה בחברה [...] אני החלטתי את ההחלטות באפדוקס וגם נותן לה שירותים חוץ משירותי הניהול" (דקה 52).

בעדותו מסר גרסה רביעית לפיה הוא אינו מנותק מאפדוקס וגם אינו שותף כי אם נותן שירותים שהועסק על ידי אפדוקס כיחצ"ן (עמ' 272 ש' 9 ועמ' 256 ש' 24). בחקירתו הנגדית הוסיף מושג חדש ומעורפל וכינה עצמו שותף עסקי לא חתום (עמ' 297 ש' 16).

9. על אף ההגדרות המעורפלות בפועל נהג הנאשם בעסק שפעל תחת השם אפדוקס כבשלו וניהל את הפעילות. אישוש ברור לכך נמצא בהודעת רואה החשבון של הנאשם מר רחימי שמסר כי פתיחת העסק אמנם נעשתה על שם א.ט. (המתלוננת באישום הראשון) אך א.ט. היתה בחורה בשנות העשרים והיה ברור שהנאשם הוא מי שמוביל (ת/9 ש' 39). ימים אחדים לאחר שא.ט. עזבה את אפדוקס הגיע הנאשם עם א.ז. (המתלוננת באישום השביעי) שאף היא היתה צעירה בשנות העשרים המוקדמות וביקש לפתוח אותו תיק הפעם על שמה של א.ז. (ת/9 ש' 59 ואילך). מי שביצע את ההתנהלות מול רואה החשבון היה הנאשם (ש' 48). גם רואת החשבון אליה הועבר הטיפול העידה כי א.ז. לא ידעה לתת תשובות על העסק ומי שהיה האיש הפעיל ונתן הוראות היה הנאשם (ת/10 ש' 38).

מצגים שהציג הנאשם ביחס ל DBR ומולם המציאות

10. על פי מסמכי הקמה הוקמה חברת DBR ב- 19 ביולי 2017 ונרשמה על שם המתלוננת ר.מ. (המתלוננת באישום השישי). גם DBR אמור היה להיות אתר לחיפוש בעלי מקצוע אך בניגוד לאפדוקס הרחב, הוצגה DBR כאתר שיתמקד בעורכי דין.

11. גם אתר זה לא קם מעולם. הנדסאי התכנה מר אלברט אמיר מסר בהודעתו (שהוגשה בהסכמה) כי הנאשם ביקש ממנו להקים אתר בשם DBR בשלהי 2016. בסופו של דבר האתר לא הוקם והוא אינו פעיל (ת/ש' 11 ואילך). סך הכל עבור חלקו בבניית התשתית קיבל מר אמיר 15,600 ₪ (ת/ש' 1 ו-ת/4). זהו למעשה סכום ההשקעה היחיד שהושקע בהקמת האתר ואשר הוצג כראיה בתיק. סכום זה לא יצא מכיסו של הנאשם (4,100 ₪ שולמו מחשבונה של א.ט. ו- 7,800 ₪ מחשבונה של ר.מ. ראו ת/7 ו- ת/5 ש' 16 ואילך). החשבוניות לעומת זאת נרשמו כולן על שם י.ד. ניהול ופיתוח פרויקטים שהוא עוסק מורשה השייך לנאשם (ת/8). בחקירתו במשטרה אישר הנאשם שלא השקיע כסף ב- DBR - אלא רעיון בלבד (ת/68 ש' 368).

12. נתונים אלו לא מנעו מן הנאשם להציג למתלוננת מצג לפיו השקיע מכספו בפרויקט 2.5 מיליון ₪ (כפי שאישר בעדותו עמ' 341 ש' 8,28 ותיקון בש' 31 וגם ת/68 ש' 368, 371).

13. שינוי גרסה ולהטוטי מילים ביחס לטיב יחסיו עם DBR אפיין את תשובותיו גם ביחס למיזם זה. כך למשל כאשר התבקש להסביר מדוע החוזה שנועד לכאורה להשקעה ב- DBR עם המתלוננת נ.ב.א (אישום עשירי) נעשה עם י.ד. ניהול פרויקטים ולא עם DBR השיב שבאותה תקופה לא היתה קיימת DBR. דא עקא כאשר הוצג לו מסמך הקמת החברה ארבעה שבועות קודם לכן טען שאינו עושה עסקים עם נרקומנים כמו המתלוננת (עמ' 301 ש' 22). הפרוטוקול עמוס בדוגמאות לשינויים מהירים מחוסרי הסבר זולת צורך בהתאמה לנתונים החדשים המתבררים (עמ' 302 ש' 7 ואילך).

אפדוקס ו- DBR -- סיכום

14. המתלוננות השקיעו לכאורה בשני המיזמים האמורים סכומים המצטברים לכמיליון וחצי ₪. בפועל הסכום שהושקע בקידום הפעילות בשני המיזמים גם יחד מגיע לכמאית מהסכום ומתמצה בתשלום בסך כ- 15,000 ₪ לאיש תכנה וכמה אלפי שקלים בעיצוב אייקון. פרט לסכומים מזעריים אלו, שגם הם שולמו על ידי המתלוננות עצמן, לא הוצגה כל ראיה להשקעה במיזמים או אינדיקציה אחרת למעשים אקטיביים בניסיון להפעלתם. רואת החשבון גב' עידית גולריז (שהודעתה הוגשה בהסכמה) ואשר טיפלה בשלושת העסקים (י.ד. ניהול ופיתוח פרויקטים, אפדוקס ו- DBR) מסרה כי הנאשם התרברב באזניה על השקעה בסך 2 מיליון ₪ אולם במהלך עבודתה לא ראתה שום זכר להשקעה או לפורטל (ת/10 ש' 17). בדיקה שערכה ברשויות המס העלתה כי לנאשם בסיס הכנסה שנתי בסך כ- 26,000 ₪ וחובות של כמה אלפי שקלים למע"מ ולביטוח הלאומי.

15. הנאשם עצמו אישר בחקירתו במשטרה וברשויות המס שלא השקיע סכומי כסף באתרים וכי לא נדרש כל ידע מוקדם לשם הקמתם שכן הפלטפורמה מוכנה ו"גם אינסטלטור יכול לבנות לעצמו אתרים" (ת/47 ש' 95).

16. בהודעתו מיום 17.9.17 נשאל לגבי תכנית עסקית לענין ההשקעות והשיב שיש תכנית אך הוא אינו מעונין להציגה (ת/67 ש' 44). לגבי ספקים חזר וציין רק את המעצבת דיאנה חן ואיש התכנה אלברט אמיר (ש' 76)

שכאמור היקף התשלומים שקיבלו הוא פחות מאחוז אחד מתוך הכסף שהועבר על ידי המתלוננות. הסכומים בהם נקב הנאשם כאילו שילם לשניים אינם נתמכים בראיות ועומדים בסתירה להודעותיהם אשר הוגשו בהסכמה (ת/67 ש' 81).

17. בחקירותיו במשטרה טען הנאשם לגבי שני הפורטלים כי מרגע שישתחרר ממעצרו "מקסימום תוך חודשיים יהיו באוויר" (ת/67 ש' 274). עד היום בחלוף כשלוש שנים לא הוצגה על ידי הנאשם פעילות כלשהי באותם אתרים.

18. הנאשם בחר להציג את יחסיו עם אפדוקס ועם DBR באופן משתנה בהתאם לצורך המשתנה ולשאלה שהופנתה אליו. כאשר ביקש לשכנע את המתלוננות שמדובר בהשקעת אמת בפרויקט שאין לו בו ענין אישי ולא מדובר בהעברת כסף לחשבוננו או לשליטתו, טען שהוא עצמאי ואינו קשור לחברה (למשל בשיחה עם י.י.). כאשר ביקש לשכנע שמדובר במיזמים אמיתיים שהצדיקו השקעה של מאות אלפי שקלים טען שהוא שותף עסקי (עמ' 297 ש' 16) וכאשר נדרש להסביר את השליטה הכספית שלו בהעברת כספים ואת החשבוניות שמסר טען שהוא קשור למיזמים אבל רק כנותן שירות עצמאי (עמ' 256 ש' 24 ועמ' 272 ש' 9).

19. במהלך החקירה ניתנה לנאשם הזדמנות לאתר בחשבון הדוא"ל שלו הסכמים עם ספקים שאיתם לכאורה התקשר בחוזים להקמת המיזמים או תכתובת עם נציג שרת האחסון. בחיפוש לא נמצאה כל ראייה זולת מה שצוין לעיל (ת/102, ת/101). עם התקדמות החקירה ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להציג מסמכים מזכים מתוך המחשבים וניתנה לו גישה למחשבים לצד איש הסייבר של המשטרה. הנאשם שב ואישר שאין במחשבים הסכמים או חומרים מזכים (ת/103). פעולה דומה בוצעה לגבי המחשב הנייד (ת/108).

20. חוקר מחשב מיומן שבחן את האתרים אפדוקס ו-DBR מצא שקיים אתר בשם אפדוקס אבל לחיצה על הקישורים מובילה לכך שהדף איננו קיים (ת/109).

21. בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי בזכות הכסף שהועבר על ידי המתלוננות נבנו אלפי עמודים בפורטל (עמ' 243 ש' 14) וכן טען כי מדובר במערכת פעילה (עמ' 259 ש' 1). לא רק שלא הוצגו עמודים כלשהם גם לא הוצגה כל ראייה לקשר בין הכסף שהשקיעו מי מן המתלוננות לבין בניית עמודים לא כל שכן מערכת פעילה.

22. שני השמות אפדוקס ו-DBR שזכו לכינוי פורטלים של עסקים הם השמות שהנאשם עשה בהם שימוש כדי להציג מצג של פעילות עסקית מניבת רווחים ובסיס להשקעות המתלוננות. הראיות שהוגשו לבית המשפט מלמדות מעבר לכל צל צילו של ספק שאין אתרים, אין פעילות, אין פורטלים ומעולם לא היתה השקעה ממשית על ידי הנאשם כדי להקים מיזמים כאמור. התרשמתי שמדובר במראית עין ובלהטוטי מילים שאין מאחוריהם דבר.

קבלת דבר במרמה - מרכיביה עבירה והפסיקה

23. הואיל ובכל אישום (למעט אישום 11) מיוחסת לנאשם עבירה של קבלת דבר במרמה, יש מקום, להתייחס לניתוח העבירה והפרשנות שניתנה לה בפסיקה בטרם דיון נרחב בכל אישום לגופו. סעיף 415 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"המקבל דבר במרמה, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם נעברה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר חמש שנים"

"דבר" ו"מרמה" מוגדרים בסעיף 414 לחוק העונשין כדלקמן:

"דבר" - מקרקעין, מיטלטלין, זכות טובת הנאה.

"מרמה" - טענת עובדה בעניין שבעבר בהווה או בעתיד הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או אינו מאמין שהיא אמת: ו"לרמות" - להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל.

"קבלת דבר" מוגדרת בסעיף 415 כדלקמן:

"לעניין סימן זה, קבלת דבר - בין שעברה הבעלות בדבר אל המקבל ובין שלא עברה, בין שהדבר נתקבל בשביל עושה המעשה ובין בשביל אחר, בין בידי עושה המעשה ובין על ידי אחר; ונתינת דבר - בין לעושה המעשה ובין לאחר".

24. בפסיקה רחבה חזר בית המשפט העליון ופסק כי העבירה של קבלת דבר במרמה היא עבירה תוצאתית שרכיבה ההתנהגותי הוא הצגת טענה כוזבת, רכיבה הנסיבתי הוא "דבר", ורכיבה התוצאתי הוא "קבלה". משכך, וכבכל עבירה תוצאתית, יש להוכיח קשר סיבתי בין הטענה הכוזבת ובין קבלת הדבר (ע"פ 8573/96 מרקדו נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(5), 481, 536-537 (1997) (להלן: עניין מרקדו)).

25. היסוד הנפשי הנדרש לצורך גיבושה של העבירה הוא מחשבה פלילית רגילה של "מודעות להתקיימות יסודותיה העובדתיים של העבירה - היותו של המצג כוזב, אפשרות התרחשות התוצאה האסורה, ורכיב הסיבתי שבו המצג הכוזב והתוצאה" (עניין מרקדו, עמ' 537 והאסמכתאות שם).

26. באשר לערך החברתי המוגן, הודגש בפסיקה כי העבירה "באה להגן על חופש הרצון והבחירה של הפרטים ועל יכולתם לקבל החלטות מושכלות" (ע"פ 37/07 פרג נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 70 והאסמכתאות שם, (10.3.2008)). לכן, הרכיב הנסיבתי של "קבלת דבר" פורש בפסיקה בהרחבה והוא מתקיים גם אם לא הוכח כי נגרם למרומה נזק או הפסד מוחשי. הוטעם כי "חזות הכל בעבירה של קבלת דבר במרמה הינה ביתרון או בהישג למרמה ולא בחסר למרומה" (ע"פ 752/90 ברזל נ' מדינת ישראל, פ"ד מו (2) 539, 563 מול האות ו (1997) (להלן: עניין ברזל)). נקבע כי די "בעצם הפגיעה שנפגע [המרומה - מ.א.] בחופש השיקול וההכרעה שלו כתוצאה מן המרמה שכן האינטרס החברתי עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה" (עניין ברזל, עמ' 564, מול האות א).

27. בכל הנוגע להוכחת הקשר הסיבתי נקבע, כי אין צורך להוכיח כי המרמה היא הסיבה הבלעדית לקבלת הדבר אלא שהמרמה היא "הסיבה היעילה" לקבלת הדבר, והמשמעות היא "שאין צורך בהוכחה פוזיטיבית ונחרצת שהתרמית היא שהובילה לקבלת הדבר וכי ללא התרמית הדבר לא היה מתקבל. די בכך שקיים קשר ענייני ומהותי והשפעה ניכרת בין התרמית לבין קבלת הדבר" (ע"פ 7621/14 גוטסדינר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 34 לפסק דינו של כב' השופט נ' הנדל, (1.3.2017) (להלן: עניין גוטסדינר)). עוד נקבע בקשר לכך, כי מבחן הסיבה היעילה "כולל ממדים אובייקטיביים באשר להערכה של השפעת המרמה על קבלת הדבר" (שם).

אישום ראשון - א.ט.

עדות המתלוננת

28. א.ט. היא אם יחידנית לשתי ילדות קטנות. בעדותה סיפרה כי הכירה את הנאשם לפני כשמונה שנים באתר היכרויות. הנאשם הציג עצמו כרווק וכאיש עסקים. מערכת היחסים בין השניים נמשכה מספר שנים והיתה הדוקה כך שהנאשם גר בביתה של המתלוננת מרבית ימי השבוע יחד איתה ועם בנותיה אותן גידלה ללא עזרה או תמיכה כלכלית מאיש. המתלוננת תיארה כיצד חיה במצוקה כספית ואף נתמכה בכספי הביטוח הלאומי. המצוקה והדאגה לעתיד בנותיה היו בסיס להצעות הנאשם. המתלוננת סיפרה כיצד שכנע אותה להצטרף לעסק תוך ניצול הנקודות שידע והכיר כנקודות החולשה שלה. הנאשם טען שאין לה דבר לתת לבנותיה אבל אם תהיה שותפה בעסק יחד איתו תוכל לבנות עתיד עבור בנותיה ולתת להן התחלה חזקה (עמ' 173 ש' 1). לפי ההצעה הנאשם יבנה אתרים באינטרנט והמתלוננת תהיה אשת המכירות. המתלוננת חששה מפתיחת עסק אך הנאשם הרגיע אותה ושכנע אותה שאין לה ממה לחשוש מפני שהכל יהיה על שמה (עמ' 171 ש' 29 ואילך). המתלוננת סיפרה שהנאשם הציג את הדברים כאילו נועדו להגן עליה בעוד שבסופו של דבר "הכל היה עלי ואני פשוט התרסקתי" (עמ' 172 ש' 22). המתלוננת סיפרה שבפועל עסקה אך ורק במכירות והנאשם טיפל בכל מה שנוגע לכספים, חשבונות, חשבון הבנק והנהלת החשבונות (עמ' 183 ש' 20). ההסכם ביניהם קבע שותפות לפי יחס של 50-50. לעריכת ההסכם פנו לעורך דין, אך זמן מה לאחר הפגישה אצל עורך הדין אמר הנאשם למתלוננת שכבר אינו עובד עם אותו עורך דין ולכן עליה לבטל את השיקים (בדיעבד התברר שאין שחר לדברים והנאשם החליט לבטל את השיקים על דעתו לאחר קבלת השירות, עמ' 173 ש' 8). המתלוננת תיארה שהשוויון בשותפות לא נשמר משום שהנאשם טען שיש צורך בציוד לעסק ולכן 80-90% מהכסף שהתקבל הופנה לרכישות שעשה הנאשם (עמ' 172 ש' 6). העסק המשותף נקרא אפדוקס ובמקביל פתח הנאשם עסק לעצמו שנקרא י.ד. ניהול ופיתוח פרויקטים.

אשר לסכומי הכסף שהשקיעה, העידה המתלוננת על כך שהנאשם הציע לה לקחת הלוואה בסך 20,000 ₪ ובנוסף העבירה לידיו עוד 6,000 ₪. הנאשם טען כי מדובר בהלוואה וכי תקבל החזר בתוספת עמלה. הכסף לא הוחזר מעולם. החשבון העסקי על שם אפדוקס אמנם נפתח על שם המתלוננת אך לדבריה הנאשם טיפל בו באמצעות האינטרנט. כאשר המתלוננת ביקשה להפסיק פעילות הנאשם הודיע לה שאם תצר צעדיו ולא תיתן לו שליטה חופשית, יצא מן העסק והיא תישאר עם התחייבויות מקצועיות שאין ביכולתה לבצע עבור לקוחות. המתלוננת העידה שלאחר שניתנה לנאשם גישה לחשבון נהג בו כבשלו והסביר שהדברים נחוצים כדי לייצר לעסק מראית עין של הצלחה. לדבריה העביר לחשבונה הפרטי 8,000 ₪ אך פרט לכך כל היתר נותר לשימוש שלו (עמ' 174 ש' 2).

29. המתלוננת סיפרה בעדותה שבתחילה עבדו מדירתה אך בהמשך החליטו "להפריד כוחות" והנאשם ביקש ממנה שיקים לצורך שכירות משרד. המתלוננת מסרה לנאשם שיקים עבור דמי שכירות בסך 1,652 ₪ בחודש. כשעזבה את העסק וביקשה את השיקים בחזרה טען הנאשם שבעל הבית איבד אותם. כיום סיפרה כי היא נתבעת עבור דמי השכירות לעסק וכן על נזקים שנגרמו לאותה דירה למרות שלא היתה שם אלא פעמיים בלבד (עמ' 174 ש' 13 ואילך). את החוזה עשה הנאשם על שם המתלוננת וכך גם עסקה נוספת שהתחייב לספק בתמורה לסך 12,600 ₪. כן שידל אותה לתת שיק ערבון לאדם ממנו רכש ציוד בסך 13,900 ₪. בגין אלו

נתבעה לימים ושילמה בתיקי הוצאה לפועל בצירוף הוצאות לעורכי דין עבור ציוד שדבר ממנו לא הגיע לרשותה (עמ' 175). המתלוננת העידה על כך שבאחד הימים סיפר לה הנאשם על עסקה גדולה שהוא עובד עליה ואכן כעבור זמן קצר נכנס לחשבון סכום בסך 75,000 ₪ מ.ר.מ. (המתלוננת באישום השישי). הנאשם טען כי מדובר בבחור שאיתו עשה עסקה (עמ' 175 ש' 32). לאחר שהכסף נכנס ביקש הנאשם מהמתלוננת 41,000 ₪ והיא אכן העבירה לו ואת היתרה העביר בהעברות בנקאיות לגורמים שלא הכירה (עמ' 176 ש' 6).

30. התגלית כי הנאשם הוא אדם נשוי הגיעה כשלוש וחצי שנים לאחר תחילת הקשר. המתלוננת העידה שקיבלה שיחת טלפון מאשתו של הנאשם שסיפרה על כך ועל היותם הורים לשלושה ילדים שאחד מהם קטן מאד. הנאשם מצדו טען שמדובר באישה חולת נפש ואף ערך שיחה עם אשתו כאשר המתלוננת מאזינה תוך שנשמע מאיים על בת שיחו (עמ' 176 ש' 14 ואילך). במהלך התקופה שלאחר מכן תיארה כי הנאשם היה בלחץ שמא תקיים שיחה נוספת עם אשתו ובאחר הימים איים עליה שאם תדבר עם אשתו "תהיי בבעיה גדולה מאד ואני אפגע בך בצורה הכי קשה שיש" (עמ' 177 ש' 4).

31. המתלוננת סיפרה על הפחד להגיש תלונה מחמת איומי הנאשם ועל הפחד לניתוק הקשר שכן הנאשם איים עליה שאם ידע שיש לה גבר אחר יהרוס לה את החיים, יפגע בה ובנוסף יפיל עליה את העסק שכולו רשום על שמה (עמ' 177 ש' 7).

32. המתלוננת העידה שלאחר סגירת העסק כאשר הגיעה אל הנאשם לקחת ממנו את המפתח לדירתה יצאו מרכבו וכאשר פתח את תא המטען הוציא ממנו אקדח, דיבר אליה בתוקפנות ודרש ממנה לעלות למשרד (עמ' 177 ש' 11). המתלוננת נתקפה אימה ותיארה שלאחר אותו אירוע לא הצליחה לישון בלילות, חששה מכל דפיקה בדלת, עברה לבית אמה עם בנותיה ובסופו של דבר מחמת הפחד עזבה את מקום מגוריה ועברה לעיר אחרת מבלי לשנות את כתובתה הרשומה מחשש שהנאשם יתחקה אחריה. הפחד והחרדה משתקפים היטב בפרוטוקול הדיון (עמ' 177).

33. על מעצרו של הנאשם נודע למתלוננת בשיחה מא.ז. שהתקשרה וסיפרה כי הנאשם העביר את העסק אפדוקס אליה תוך שסיפר לה סיפור שקרי לגבי המתלוננת (עמ' 178 ש' 1 ואילך).

מהימנות המתלוננת

34. עדות המתלוננת הותירה רושם אמין וכן. המתלוננת מסרה גרסה עקבית וברורה וגרסה זו לא נסתרה ולא נסדקה בחקירה נגדית. בחקירתה הנגדית הציג הסנגור טענה לפיה קיימת הקלטה של שיחה בה נשמעת המתלוננת מאשרת שאין לה כל טענות לנאשם. בתגובה הסבירה המתלוננת שיתכן שאישרה דברים מחמת הפחד ומתוך דאגה לבנותיה (עמ' 180 ש' 29). עם זאת שיחה לא הושמעה ולא הוגשה כראיה על אף טענות חוזרות מצד הנאשם כי הוא אווז בידיו הקלטות. משבחר הנאשם בחירה מודעת שלא להגיש ראיות מטעמו לבחינת בית המשפט ונכח דבריו כי בכוונתו להעביר את הקלטות שבידיו לשיפוט הציבור באמצעות אמצעי תקשורת, שלל מבית המשפט אפשרות לבחון את הדברים ולהתייחס אליהם באופן מושכל. יתרה מכך, העובדה שלא הוצגו ראיות אף שנטען כי הן בידי הנאשם מחלישה מאד את גרסתו שכן הנחת המוצא של המשפט הפלילי היא שלו היו ראיות מזכות בידי נאשם- היה מציג ומביא לזיכוי.

35. חיזוק חיצוני לעדות המתלוננת נמצא בהודעת רואה החשבון מר רחימי (ת/9). הודעה זו הוגשה בהסכמה

ותוכנה אינו שנוי במחלוקת. בהודעה מסר רואה החשבון שהנאשם הגיע עם א.ט. שהיתה בשנות העשרים לחייה גרושה עם שתי ילדות. רואה חשבון התרשם שאמנם הציגו עצמם כמי שרוצים לפעול יחד אך "היה ברור שירי היה המוביל" (ש' 38). העסק נקרא י.ד. אפדוקס. לקראת סוף התקופה הגיעה א.ט. למשרד רואה החשבון, סיפרה שהנאשם עשה שימוש בחשבון שלה באמצעות פרטי גישה שנתנה לו, סיפרה שהעביר ₪ 74,000 לחשבון העסק אך בכסף זה שילם לאנשים שהיה חייב להם. א.ט. סיפרה בבכי וכשהיא רועדת על כך שהיא פוחדת מהנאשם עד כדי שינוי מקום מגוריה (ת/9 ש' 54 ואילך). תיאור מצבה הרגשי, תחושת הפחד ועצם העובדה שסיפרה בזמן אמת על הדברים לרואה החשבון מהווים חיזוק למהימנות גרסתה.

36. המתלוננת לא פנתה למשטרה ביוזמתה אך התרשמתי באופן בלתי אמצעי מן הפחד והאימה ששיתקו אותה ומתחושתה שתישאר חסרת הגנה ותסכן את בנותיה אם תספר על מה שקרה לה בדרך של הגשת תלונה. כאשר נשאלה על כך בחקירה נגדית הסבירה שכל כך פחדה שנמנעה מלהגיע לעיר חדרה או לכל אזור שבו יכול היה להימצא הנאשם. חווית האקדח היתה משתקת מבחינתה והיא העדיפה להתרחק מן הנאשם ככל שרק תוכל (עמ' 185 ש' 28). הפחד מן הנאשם קיבל ביטוי מוחשי ואותנטי מאד גם בחקירת המשטרה (ראו ת/104 שהוגש בהסכמה). מדובר אפוא בהתנהגות שניתן לה הסבר סביר ועל כן השיהוי בהגשת התלונה אינו מחליש דבר ממהימנותה.

גרסת הנאשם

37. לנאשם גרסה מתפתחת משתנה, בלתי עקבית אשר אינה מתיישבת אף עם פרטים שמסר בעצמו.

38. בחקירתו במשטרה טען הנאשם שא.ט. היתה שותפה שלו וממקימי האתר (ת/47 ש' 90) אך למרות שעסקה ימים ולילות בהקמת הפורטל לא סיימה את בניית העמודים והפורטל לא הגיע לשלב שבו הוא מניב רווחים (ת/70 ש' 145 ואילך). בשונה מכך בהמשך החקירה טען שתפקידו שלו היה לבנות את כרטיסי העסקים עבור לקוחות וכן לבנות את האתרים ותפקידה של המתלוננת היה למכור (שם בש' 157). הנאשם טען שהשקיע כספים פרטיים בעסק אך לא זכר כמה ולא יכול היה להציג מסמכים אם כי טען שהוא מתחייב לספק את כל הקבלות בשלב ההוכחות (ת/70 ש' 189). שלב ההוכחות הגיע והסתיים וכל שהוצג הוא תשלום בסך 3,900 ש"ח למעצבת האתרים דיאנה חן, תשלום שגם הוא בוצע על ידי המתלוננת באישום 9 ולא מכספו של הנאשם.

39. לגבי הניהול הכספי של העסק אישר הנאשם במשטרה שהקוד והסיסמה לאתר הבנק היו ברשותו, אישר שבמקרים בודדים העביר כסף בעצמו, אישר אפשרות שביצע העברות שאינן קשורות לעסק ובנוסף אישר שנתן הוראות למתלוננת לגבי העברת כסף מן החשבון (ת/70 ש' 199). גרסתו הראשונה בבית המשפט היתה מנוגדת לחלוטין לדברים שאמר במשטרה ולדבריו לא העביר באופן אישי כסף מחשבון המתלוננת. כאשר הוטחו בו דבריו במשטרה אישר שאמר את הדברים אך זאת כדי להגן על המתלוננת (עמ' 309 ש' 12, ש' 18). לא ברור מדוע יש בכך להגן על המתלוננת שלא נחשדה בדבר ומפני איזה חשד תאורטי יש בדברים לסייע.

40. במשטרה אישר הנאשם שהורה למתלוננת להעביר סך 41,000 ₪ לטובת תשלום חובותיו. בבית המשפט לעומת זאת שינה גרסתו וטען שמדובר בכסף לתשלום חובות משותפים שלו ושל המתלוננת (עמ' 310 ש' 9).

41. הנאשם לא יכול היה להסביר מדוע כסף מחשבונו של א.ט. עבר לאיש התכנה אמיר שעל פי גרסתו שלו עבד על פרויקט DBR בעוד שהמתלוננת עבדה על פרויקט אפדוקס. תחילה טען שמדובר בהחזר חובות של ר.מ. אך

כאשר נאמר לו שאותם תשלומים למתכנת היו לפני ההיכרות עם ר.מ., שינה גרסה ואמר שאולי מדובר בעבודה שהזמינה א.ט.(עמ' 310 משורה 11 ואילך).

42. יצוין כי דבר מכל שלל הטענות החדשות לא הוצג למתלוננת בחקירתה הנגדית.

43. בבית המשפט טען הנאשם לראשונה שהמתלוננת חיה על חשבונו במשך 4 שנים והוא מעולם לא לקח ממנה אגורה (עמ' 223 ש' 14). הנאשם טען שהמתלוננת התקיימה מהכנסות העסק לרבות תשלום דמי שכירות ונסיעה ברכבי יוקרה ואף טען שקיים בידיו תיעוד לדברים (עמ' 220 ש' 11). כן העיד הנאשם כי הוא אוזח בהקלטות המאשרות שהמתלוננת ביקשה וקיבלה ממנו ₪ 20,000 ולאחר מכן גם ₪ 70,000 ועד סיום העדות צמח הסכום והגיע לטענה שהמתלוננת קיבלה מהנאשם ₪ 250,000 (עמ' 226 ש' 30). לדבריו "יש לי תיקייה עם הקלטות שיחה במחשב שנמצא בידי המשטרה ששם השופטת תשמע את כל השיחות את כל הכספים שהיא מקבלת וכמה היא מקבלת ובאיזה תאריכים היא מקבלת. אני אדם שמגבה את עצמו לימים בדיוק כאלה, שהצדק ינסה להסתיר את עצמו" (עמ' 223 ש' 19). עד סיום ההליך, ההקלטות לא הושמעו. לא לעדה ולא לבית המשפט ולטענות לא הוצג כל תימוכין. אפילו המינימום הראייתי, הצגת הטענה לפיה המתלוננת קיבלה מהנאשם ₪ 250,000 בחקירתה הנגדית, לא נעשה.

44. בעדותו בבית המשפט הציג הנאשם אסופת מסמכים (נ/4) והעלה טענה כי המתלוננת ערכה חוזים עם לקוחות והרוויחה על כך כסף שלא חלקה איתו ובכך "גנבה" ממנו סכומי כסף (עמ' 289 ש' 27). המסמכים שהוצגו ובהם הזמנות עבודה מאשרים עבודה מצד המתלוננת. לא היתה מחלוקת עובדתית כי המתלוננת היא זו שערכה הסכמי מכירות עם לקוחות ועל כן הגשת ההסכמים אינה מוסיפה דבר לבירור העובדות שבמחלוקת. המסמכים אינם מספקים כל רמז לפעילות של הנאשם להבדיל מן המתלוננת ואינם מראים עשייה כלשהי מצדו. בנוסף הזמנות העבודה אינן מזכירות 'פורטל' אלא מדובר על קידום אתר של הלקוחות בגופים שונים כמו פרסום בגוגל, קידום במנועי חיפוש, פרסום בפייסבוק, פרסום בפורטלים ועוד ועוד (לא מוזכרת פעילות פורטל בשם אפדוקס). החשוב מכל הוא שהמסמכים אינם מלמדים על טענת ההגנה של הנאשם לפיה נתן למתלוננת ₪ 20,000 או ₪ 70,000 או 250,000 ש"ח. אין במסמכים דבר שיכול להעיד על ההתחשבות בין הנאשם לבין המתלוננת. לא ניתן ללמוד מאותן הזמנות מה נכנס לחשבון החברה מה יצא ולכן ובעיקר לא מדוע.

45. אשר לאיומים- בחקירתו אישר הנאשם שביום מעצרו נתפס בדלת הנהג של רכב המזראטי בו נהג אקדח דמה שחור דמוי גלוק (ת/69 ש' 36, ת/70 ש' 259). לדבריו מדובר באקדח שיורה גולות מפלסטיק והוא נועד למשחק ספורט אליו היה אמור להגיע בסוף אותו שבוע. הנאשם לא נקב בפרטי אותו מקום אשר מספק "גולות" אך אינו מספק את האקדח והטענה נותרה בעלמא (ת/70 ש' 276).

46. בעדותו בבית המשפט הוסיף כי המתלוננת העלילה עליו עלילה לאחר שסירב לממש את רצונה בילד ממנו ובמקום זאת נולד לו ילד נוסף מאשתו (עמ' 228 ש' 21). גם טענה זו לא הוטחה באוזני המתלוננת בחקירה נגדית וכמובן שלא הועלתה בשום שלב בחקירה במשטרה.

הרחבת העדות מעבר לעובדות כתב האישום

47. אירועים רבים מתוך עדותה של א.ט. אינם מופיעים בכתב האישום ונוגעים לחובות כספיים מרובים (תשלום עבור דמי שכירות למשרד ששכר הנאשם, תשלום בגין עבודה שהתחייב לה וערך חוזה על שמה, תשלום עבור

ציוד משרדי, תשלום לשירותי תקשורת עמ' 177). מדובר בתשלומים שמצטברים לעשרות אלפי שקלים אותם שילמה לאחר פתיחת תיקי הוצאה לפועל נגדה. המאשימה לא הזהירה את הנאשם כי תבקש להרשיעו בעבירות נוספות. לפיכך, אף שנתתי אמון בגרסת המתלוננת ועדותה התייחסה לנתונים שלא היו בידיעתה בעת הגשת התלונה ואף שהסנגור לא נדרש לנושא זה כלל בחקירה נגדית או בסיכומים, מאחר והנאשם לא הוזהר וכתב האישום לא תוקן לא אתייחס לנושאים מעבר לאמור בכתב האישום.

סיכום האישום הראשון

48. עדות המתלוננת בבית המשפט הותירה רושם אמין. לעדותה חיזוקים ממקורות חיצוניים (רואה החשבון ואקדח הדמה) ומנגד גרסת הנאשם בלתי עקבית, סותרת את עצמה ומחוסרת תימוכין אף שהנאשם טען שיש בידו ראיות.

49. הנאשם הציע למתלוננת שותפות בעסק שבו תפקידו היה לבנות אתר ותפקידה לשווק ולמכור. בפועל לא נבנה אתר מעבר למה שעשתה המתלוננת במו ידה.

50. לגבי סכום המרמה לא הוגש מסמך המתעד העברת 20,000 ₪ לידי הנאשם, אולם הנאשם אישר במענה לכתב האישום כי המתלוננת נטלה הלוואה בסכום האמור והפקידה אותו כשותפה בעסק (עמ' 2 למענה המפורט) ועל כן נקודה זו אינה שנויה במחלוקת. על פי עקרונות המשפט הפלילי אני מרשיעה את הנאשם באפשרות המקלה מבחינתו כלומר בקבלת דבר במרמה בסכום הנטען בכתב האישום ולא מעבר לו. הנסיבות המחמירות יפורטו בפרק נפרד המתייחס לכלל המתלוננות. אישור המתלוננת לכך שקיבלה מהנאשם החזר בסך 8,000 ₪ משפיע על גובה הנזק שנגרם לה אך אינו משפיע על היקף העבירה בעת ביצועה.

51. עבירת האיומים הוכחה מעבר לכל ספק סביר ועל כן אני מרשיעה את הנאשם בנסגרת האישום הראשון בעבירה של קבלת דבר במרמה (20,000 ₪) בנסיבות מחמירות ובעבירת איומים.

אישום שלישי - ל.ב.א.

52. ל.ב.א הכירה את הנאשם בספטמבר 2015 באתר היכריות בו הציג עצמו כרווק וכבלש במקצועו וכן כבונה אתרים באינטרנט וכמי שנותן הלוואות בתמורה לעמלה. המתלוננת סיפרה שנתנה אמון בנאשם וקיוותה לזוגיות איתו (עמ' 58 ש' 9) בחקירתה הנגדית שבה ואמרה שלו ידעה שמדובר באדם נשוי לא היתה נכנסת לקשר מלכתחילה (עמ' 81 ש' 16). כשהרצון לזוגיות ברקע, פיתה הנאשם את המתלוננת וסיפר לה שאם תרכוש אופנוע ותעבירו לידי, ימכור את האופנוע ללקוח והמתלוננת תזכה בעמלה בגין המכירה בסכום שבין 10,000 לבין 15,000 ₪ (עמ' 51 ש' 24, עמ' 54 ש' 21, עמ' 60 ש' 30).

53. המתלוננת הסכימה ועל מנת לרכוש את האופנוע לקחה הלוואה בסך 40,000 (ת/20). המתלוננת סיפרה שרכשה את האופנוע בכספי ההלוואה והוסיפה סכום מזומן בסך 5,750 ₪ שנדרש להשלמת הרכישה (ת/22). מיד לאחר רכישת האופנוע, לקח אותו הנאשם לידי ונעלם. על פי הסיכום עם הנאשם, התחייב הנאשם להעביר למתלוננת כסף במקביל למועדים בהם תחזיר את ההלוואה כך שלא תחוש בנטל ההלוואה כלל. בפועל העביר הנאשם תשלום עבור שניים מתוך שישים תשלומים להחזר ההלוואה בחודשים נובמבר ודצמבר 2015 בסך כולל

של 1,699 ₪. יתר התשלומים להשבת ההלוואה שנלקחה לתקופה של חמש שנים שולמו על ידי המתלוננת לבדה (עמ' 52 ש' 24 ות/21). את האופנוע המתלוננת לא ראתה וממילא גם לא קיבלה עמלה בגין מכירתו. המתלוננת סיפרה כי הנאשם ביקש ממנה לחתום על מסמך שבו לכאורה מכרה לו את האופנוע וזאת למקרה שיתבקש להציג הסבר לשימוש ברכב שאינו רשום על שמו והיא נעתרה וחתמה על מסמך כזה (ת/74 ועמ' 79 ש' 22). מסמך זה שהנאשם השאיר במושב האופנוע ובו מספר הטלפון של המתלוננת הביא לכך שבהמשך הדרך התקשרה אל המתלוננת מתלוננת אחרת (ק.א.- מן האישום החמישי) לאחר שמצאה את המסמך. באותה הזדמנות סיפרה ק.א. למתלוננת על כך שהנאשם נשוי (עמ' 59 ש' 8) אך המתלוננת מיאנה להאמין.

54. כאשר המתלוננת יצרה קשר עם הנאשם כעבור מספר חודשים, השיב לה בהודעה שהם "חייבים לשקם את הקשר" וגם הבטיח להעביר לידיה 4,000 ₪ (כהחזר עבור הסכום ששילמה במזומן וראו ת/73). הנאשם הבטיח למתלוננת להחזיר את סכומי הכסף וכתב לה "תסמכי עלי" קצת טיפשות" (ת/73). האמון שביקש לא זכה לביטוי מעשי בדמות השבת כסף.

55. בתקופה הקצרה של הקשר ביניהם הצליח הנאשם להביא את המתלוננת לכך שתרכוש עבורו מכשיר טלפון נייד בנוסף לאופנוע. הנאשם ביקש מן המתלוננת "לאסוף" עבורו טלפון נייד מסוכנות בראשון לציון והבטיח להחזיר את התשלום תמורתו בסך 3,478 ₪ (ת/18 מפרברואר 2016 ועמ' 68 ש' 17). את החשבונית ביקש הנאשם לרשום על שם חברה חדשה שהקים בשם י.ד. ניהול ופיתוח פרויקטים. המתלוננת שילמה עבור הטלפון ובו בערב מסרה אותו לידי הנאשם תוך שהבטיח לה לזכות את חשבונה בגין התשלום (עמ' 56 ש' 12). הנאשם לא ביצע את ההחזר וכאשר ביקשה ממנו לטפל בכך ניצל את ההזדמנות להגדלת המרמה. הנאשם ביקש מהמתלוננת לצלם עבורו את כרטיס האשראי בטענה שכך יוכל להחזיר לה כסף (עמ' 56 ש' 29). בפועל, כאשר עשתה זאת ניצל את פרטי כרטיס האשראי לביצוע 7 עסקאות ללא הסכמתה בסכום כולל של 5,222 ₪ (ת/19). בשיחה בין השניים אישר הנאשם את השימוש על ידו והתחייב להשיב תמורתו אך במקום זאת נעלם (עמ' 57 ש' 6).

מהימנות המתלוננת

56. המתלוננת העידה באופן עקבי, אמין ומבלי להתחמק. לעדותה חיזוקים חיצוניים רבים הן בדברי הנאשם עצמו והן במסמכים לענין ההלוואה, רכישת האופנוע, רכישת מכשיר הטלפון הנייד והשימוש בכרטיס האשראי. מאחר ולמתלוננת לא היה כל יתרון ברכישת אופנוע שכן אפילו אינה אוחזת ברישיון נהיגה על אופנוע (עמ' 62 ש' 14), ברור כי מדובר ברכישה בעקבות המצג שהציג לה הנאשם והנאה של הנאשם לבדו מפירותיה. דברים אלו נכונים באותה מידה לגבי מכשיר הטלפון הנייד שנמסר מיד לידי הנאשם והשימושים שנעשו על ידו בכרטיס האשראי. המתלוננת הגישה תלונה ראשונה בשנת 2016 סמוך לאחר התרחשות הדברים אלא שבאותה עת התיק נסגר (עמ' 60 ש' 21). סגירת התיק אינה מחלישה במאומה את מהימנותה. להיפך. הגשת התלונה באופן מידי לאחר ההתרחשות רק מחזקת את דבריה ומצביעה על האותנטיות.

57. הנאשם הנחה את המתלוננת לספר בסוכנות הרכב שהאופנוע מיועד לאחיה 'כדי שלא יראה מוזר' שהיא רוכשת כלי רכב שאינה יכולה להשתמש בו. המתלוננת שסמכה עליו בחסות הקשר הזוגי, לא הבחינה במרמה הנרקמת סביבה (עמ' 62 ש' 27). כאשר התחרטה וביקשה שלא להיקשר בעסקה אמר לה הנאשם שכבר לא ניתן לבטלה (עמ' 52 ש' 3).

58. גם לו השקפתי על המעשים במנותק מן ההקשר הזוגי שבו נרקם הקשר, קבלת כספה של המתלוננת מבוססת כל כולה על מרמה שכן לא היה בכוונת הנאשם להעביר עמלה בגין המכירה ויסודות ההצעה היו כוזבים כולם. לא הוצג לקוח פוטנציאלי שעבורו לכאורה נרכש האופנוע ולא הועלתה דרך קונקרטי לקבלת עמלה או אפילו החזר הוצאות המתלוננת. להיפך. התברר שבמקום לקוח היה זה הנאשם עצמו שעשה שימוש באופנוע (עדות המתלוננת ק.א בעמ' 94 ש' 31).

59. בחקירה נגדית ניסה הסגור לטעון כי המתלוננת לא נתנה לנאשם מספיק זמן כדי לעמוד בהתחייבות העסקית שכן חלפה רק חצי שנה עד שביקשה לחזור בה (עמ' 61 ש' 5). טענה זו נותרה בגדר תאוריה שכן לא רק שמאז חלפו שנים רבות אלא שלא הוצג מנגנון עסקי שאמור היה להביא להשבת הכסף.

60. עדות המתלוננת היתה מהימנה עקבית וישירה. המתלוננת לא הסתתרה כאשר הוצגו לה קשיים ונקודות שאינן נוחות לה. המתלוננת אישרה שאכן נהגה בתמימות כאשר נתנה אמון בנאשם ולא עצרה לאור נורות האזהרה המהבהבות, לא כאשר ביקש ממנה לספר שהרכישה עבור אחיה, לא כאשר החתים אותה על מסמך פיקטיבי שיש בו להסביר מדוע האופנוע ברשותו ולא כאשר נעלם מבלי להחזיר את הסכומים ששילמה.

61. לעדותה שורה של חיזוקים חיצוניים שכולם הוגשו לתיק בית המשפט, מסמכי ההלוואה (ת/20 מאוקטובר 2015), מסמכי רכישת האופנוע (ת/20, ת/22), תיקי ההוצל"פ (ת/23), דפי פירוט ובהם החיובים (ת/19), חשבונית רכישת הטלפון (ת/18 מפברואר 2016) והאישור הפיקטיבי של מכירת האופנוע לנאשם (ת/74). מסמך אחרון זה הוא חיזוק רב משקל לא רק בעצם קיומו המתאים לתיאור המתלוננת, אלא מפני שהוא מלמד על התחכום של הנאשם. הרי ברור שהמתלוננת ששילמה עבור האופנוע לא מכרה את האופנוע לנאשם והנאשם עצמו לא טען כך. יש בכך עדות לתמימות המתלוננת שבמו ידיה סיפקה לנאשם אופנוע שלא שילם עליו דבר והסבר כיצד הגיע לידי מבלי שקיבלה דבר בתמורה זולת רצונה לקשר זוגי. תמימות זו היא הקרקע עליה צמחה המרמה.

גרסת הנאשם

62. גרסת הנאשם עברה שינויים אולם אף אחת מן הגרסאות אינה מקימה הגנה בדין.

קבלת האופנוע - במשטרה טען הנאשם שלא מדובר בהצעה עסקית שהציע למתלוננת אלא שהמתלוננת רכשה את האופנוע לשימוש המשרד וקיבלה עליו כספים על בסיס חודשי עד שנותק הקשר ביניהם (ת/70 ש' 383). לא היה לנאשם הסבר מדוע לא רכש את האופנוע בעצמו (ת/70 ש' 392). בנוסף באותה חקירה ממש אישר הנאשם שהבטיח למתלוננת שתקבל עבור האופנוע סכום שבין 6,000 לבין 10,000 מעבר למחיר שבו רכשה את האופנוע ותוספת של 4,000 ₪ על האביזרים. הנאשם טען שהאופנוע היה מיועד לעסק והוא התכוון לשלם למתלוננת מכספי הרווח של העסק (ת/70 ש' 412).

גרסה שניה לגבי רכישת האופנוע הופיעה בעדותו אז סיפר הנאשם שהמתלוננת נכנסה לעסקת האופנוע מתוך קנאה בשותפות אחרות שעשו איתו עסקים (עמ' 231 ש' 23). בחקירתו הנגדית בבית המשפט השתנתה הגרסה והנאשם טען שהאופנוע נרכש עבור לקוח (עמ' 319 ש' 17). כאשר הוצגה לו הסתירה בין הדברים הודיע שאינו מוכן להשיב לשאלות נוספות (ש' 27). לאחר שהתרצה להשיב השמיע הסבר חדש ומפותל - "הגענו להחלטה שאני ארכוש מאותה חברה את האופנוע החשמלי ללקוח והיא תביא לשימוש המשרד את האופנוע המדובר. הכל סוכם

מראש והכל כתוב בהתכתבויות בווטסאפ... (עמ' 320 ש' 8). גרסה נוספת הועלתה בהמשך החקירה הנגדית אז טען הנאשם כי המתלוננת היתה מוכנה לתת לו את האופנוע במתנה ובלבד שיקיים איתה יחסי מין אך מטעמים שלא הוסברו החליט לשלם לה על האופנוע ואף הבטיח לה עמלה שבין 6,000 לבין 10,000 ש"ח (עמ' 321 ש' 1, ש' 11). אף אחת מן התזות לא הוצגה למתלוננת בחקירתה וההסכמים הנטענים לא הוצגו למתלוננת או לבית המשפט.

63. לגבי החזרת הכסף עבור האופנוע טען במשטרה שאינו חייב דבר משום שהמתלוננת קיבלה את האופנוע בחזרה (ת/47 ש' 121). בחקירתו הנגדית טען שקיבלה כסף מזומן עבור האופנוע או זיכויים בכרטיס האשראי (עמ' 321 ש' 23). לשאלה בכמה כסף מדובר לא יכול היה לספק מענה (ש' 29). הנאשם שב והצהיר כי יוכל להוציא דוח על זיכויים (עמ' 322 ש' 2). בבית המשפט טען שהיה הסכם בינו לבין המתלוננת שעל פיו הלקוח שקנה את האופנוע יחזיר למתלוננת את התשלום עבורו חודש בחודשו ובמקום שלא יעשה כן, ידאג הנאשם להחזר (עמ' 232 ש' 18). כן טען כי ברשותו הקלטות שיחה המאשרות את גרסתו (עמ' 232 ש' 1). לדבריו, שאף הם גרסה חדשה וכבושה, עמד בהסכם ושילם את ההחזרים עבור האופנוע ישירות למימון ישיר וזאת עד שהגיעו לסכסוך. כן טען שבעקבות הדברים נאלץ להחזיר כסף ללקוח (ש' 30). שלל הגרסאות בנוגע לטיב העיסקה ולאופן החזרת הכסף לא הוצגו למתלוננת בחקירה נגדית. לא הוצג שם הלקוח או הסכם איתו אף שהנאשם העיד על עצמו שהוא מסודר ושומר את כל ההסכמים, לא הוזמן הלקוח לעדות ולא הוצגה כל ראיה המאשרת תשלום מצד הנאשם למימון ישיר, ללקוח או למתלוננת.

64. בסיכומים טען הסנגור כי בשל הגשת התלונה על ידי המתלוננת ומעצרו של הנאשם חדל מלשלם. טיעון זה מתמיה שכן הנאשם נעצר בספטמבר 2017 בעוד התשלומים הופסקו בחודש ינואר 2016.

65. רכישת הטלפון - במשטרה אישר הנאשם שהמתלוננת רכשה עבורו טלפון אך לטענתו החזיר את הכסף אם כי לא ידע איך ולא הציג לכך ראיה כלשהי (ת/70 ש' 455). בעדותו הראשית חזר בו לחלוטין ושלל שהמתלוננת רכשה עבורו טלפון נייד. לדבריו לא מסרה לו מכשיר והדברים נאמרו על ידה מתוך כעס (עמ' 235 ש' 7). בחקירתו הנגדית הופיעה גרסה שלישית על פיה רכישת הטלפון לא היתה עבורו ולא לשימוש אלא עבור אדם אחר שבשמו לא הסכים לנקוב. אף שהקבלה נרשמה על שם העוסק המורשה שלו (ת/18) והחויב בוצע בחשבון המתלוננת (ת/17), טען כי הרכישה לא היתה עבורו (עמ' 323 ש' 8 וש' 26). כן טען שהמתלוננת קיבלה על כך תמורה (עמ' 322 ש' 13 ואילך). על מנת להסביר את הסתירה בין גרסאותיו טען בטבעיות וכאילו כך נהוג כי שיקר במשטרה (עמ' 323 ש' 26).

66. שימוש בכרטיס אשראי של המתלוננת - לטענת הנאשם שילם עבור האופנוע כ- 3,000-4,000 ₪ (עמ' 236 ש' 9) וסכום זה המתלוננת החזירה לו 'דרך כרטיס אשראי' (עמ' 234 ש' 25). לא רק שהטענה לא הוצגה ולא רק שההיגיון הכלכלי מאחוריה לא ברור (אם ממילא הנאשם 'מחזיר' לה את ההלוואה, למה היא צריכה להחזיר לו כדי שיחזיר לה ממה שכבר שילם). בחקירתו הנגדית טען שהמתלוננת מסרה את מספר כרטיס האשראי שלה גם כדי להחזיר כסף וגם לשימוש האישי והדברים מתועדים בתכתובת ווטסאפ ביניהם (עמ' 324 ש' 9). תכתובת לא הוצגה.

סיכום האישום השלישי

67. המתלוננת ביקשה לעצמה קשר זוגי והלכה שולל אחר הנאשם הבטחותיו ודברי הכזב שלו. לנאשם לא היתה כל טענת הגנה במשטרה או בעדותו בבית המשפט. הסנגור העלה טענה בסיכומים כאילו מדובר בשניים שחברו לפתוח עסק יחדיו. טענה זו לא הועלתה אפילו על ידי הנאשם. נותרנו עם עובדות פשוטות. המתלוננת רכשה אופנוע ומסרה אותו לידי הנאשם בעקבות מצג כוזב של זוגיות והמשכו במצג כוזב לגבי רווחים. הנאשם עשה שימוש במעשה מרמה אחד כדי לפתוח בפניו פתח למעשה מרמה נוסף. בכסות של כוונה להחזיר כסף שקיבל במרמה, ביקש את מספר כרטיס האשראי וכשקיבל אותו עשה בו שימוש למטרותיו שלו. לאחר שקיבל כל שיכול היה, אופנוע ואביזרים, טלפון נייד וגישה לכרטיס האשראי, נעלם ויצא מן התמונה. הנהנה הישיר והיחיד מכל פירות המרמה היה הנאשם (וראו עדות ק.א. המתלוננת באישום החמישי, כמה שמח הנאשם באופנוע ש'רכש' עמ' 94 ש'31).

68. אישום זה מהווה חיזוק לאישומים נוספים שכן הוא מצביע על דפוס התנהגות שחזר על עצמו. כסף עובר לשימוש הנאשם בעקבות הבטחות כאלו ואחרות מבלי שקיימת עסקה אמיתית או לקוח או עסק או מנגנון לקבלת תמורה ולאחר שהנאשם מקבל לידי כסף הוא מדבר על "זיכוי" בכרטיס האשראי ומשיג מקור נוסף לשימושי הפרטיים.

69. בסיום העימות שנערך בינו לבין המתלוננת במשטרה קיבל על עצמו הנאשם אחריות והצהיר שיחזיר למתלוננת תשלומים ששילמה עבור האופנוע באמצעות בא כוחו (ת/58 והדיסק). העימות היה בשנת 2017. תיק ההוצאה לפועל נגד המתלוננת נפתח נוהל ונסגר (ת/23) לאחר שהמתלוננת שילמה על פי ההסדר אליו הגיעה אך הנאשם לא נקף אצבע להחזרת כספה.

70. הרשעת הנאשם באישום זה מחייבת הסתייגות שמקורה באבחנה בין גובה המרמה בעת ביצועה לבין גובה הנזק שנגרם למתלוננת בפועל. בעת שהעבירה הושלמה קיבל לידי הנאשם במרמה אופנוע בשווי 45,750 ש"ח, מכשיר טלפון נייד בשווי 3,478 ש"ח ושימוש בכרטיס אשראי בשווי 5,222 ₪ (סך הכל 54,450 ₪). עם זאת הנזק שנגרם למתלוננת בסופו של יום נמוך יותר (26,581 ₪ ת/24 ו-ת/18 והוצאות גבייה וריבית). לאחר ביטול העסקאות באשראי נשאה חברת האשראי בנזק ולא המתלוננת. האופנוע אותר באוגוסט 2016 באום אל פחם ונמכר על ידי ההוצאה לפועל בתמורה לסך 19,000 ₪ ותיק ההוצל"פ נסגר לאחר שהמתלוננת שילמה סך 20,000 ₪ נוספים על ידה (עמ' 54 ש'18).

71. בכתב האישום יוחסה לנאשם באישום זה גם עבירה של גניבה בידי מורשה אך בעת הסיכומים חזרה בה המאשימה מהוראת חיקוק זו. **בגין העובדות שקבעתי באישום זה אני מרשיעה את הנאשם בעבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (49,228 ש"ח), והונאה בכרטיס חיוב (בסך 5,222 ₪).**

אישום רביעי - ת.ש.

עדות המתלוננת

72. ת.ש. סיפורה בעדותה שפגשה בנאשם בעת שעבדה כקופאית בסופר והיתה כבת 18 (עמ' 167 ש' 1). הנאשם הציע לה עבודה נוספת במשרדו שהיה באותו בנין וסמוך לאחר מכן עבדה עבורו כנציגת מכירות והובטח לה שכר מינימום. תפקידה של המתלוננת היה להציע לעסקים פרסום בגוגל (עמ' 160 ש' 14). בנוסף הציע הנאשם למתלוננת לקנות מכשירי טלפון ניידים והבטיח להחזיר את העלות בתוספת עמלה בסך 500 ₪ למכשיר של סמסונג ועמלה בסך 1,000 ₪ לכל מכשיר אייפון (עמ' 161 ש' 1). בתאריכים 12 ו-13 בנובמבר 2015 רכשה המתלוננת מכשירים מחברות אורנג', סלקום ופלאפון בעלות כוללת של 42,475 ₪ (ת/25, ת/26, ת/28). הנאשם ביקש מן המתלוננת לקבל צילום של כרטיס האשראי שלה על מנת להחזיר לה כסף עבור הרכישות. כעבור זמן מה התברר שהנאשם עשה שימוש בכרטיס האשראי לרכישות פרטיות שביצע תוך שימוש בכרטיס האשראי בעסקאות טלפוניות למטרותיו שלו (עמ' 161 ש' 8). כן התברר למתלוננת שהנאשם גנב פנקס שיקים ריק שהיה בתיקה ועשה בו שימוש למטרותיו. השיקים אמנם הוחזרו על ידי הבנק בשל העדר כיסוי מספיק אולם המתלוננת נתבעה בלשכת ההוצאה לפועל על ידי המוטבים ונאלצה לשלם תמורתם (עמ' 161 ש' 32). מדובר ב-13 שיקים כמפורט בנספח ב' לכתב האישום בסכום מצטבר של 47,004 ₪ (ת/24). המתלוננת העידה כי כתב היד והפרטים הכתובים על השיקים אינם שלה.

73. המתלוננת סיפורה שקיבלה בחזרה סכום של 50,000 ₪ בשיק משוך על שם ק.א (המתלוננת באישום החמישי עמ' 162 ש' 17) וזאת לאחר שאחיה דרש מהנאשם להחזיר את כספה. איש לא טען שקיים קשר כלשהו בין ק.א. לבין המתלוננת והעברת הכסף נעשתה אך ורק בהוראת הנאשם על מנת להחזיר חלק מחובותיו למתלוננת.

74. **מהימנות המתלוננת** - עדותה של המתלוננת היתה פשוטה בהירה ועקבית ולא נגרע ממנה דבר בחקירה נגדית. המתלוננת נשאלה ועמדה על כך שלא קיבלה סכום נוסף מן הנאשם כך שנוותר חייב לה עבור רכישת מכשירי הטלפון ושכר העבודה (עמ' 164 ש' 15). הסנגור העלה אפשרות שהשכר לא שולם בשל מעצרו של הנאשם אך מאחר והמתלוננת העידה שעבדה חודשיים טרם המעצר לא ברור על סמך מה מבוססת הטענה (עמ' 166 ש' 3). מכל מקום ענין המשכורת כלל לא מוזכר בכתב האישום ואינו חלק מן העבירות המיוחסות. המתלוננת אישרה כי חברת האשראי זיכתה אותה בגין שימושים שעשה הנאשם בכרטיס האשראי שלה (עמ' 168 ש' 17) אך אין בכך לסייע להגנת הנאשם שכן גם נושא כרטיס האשראי אינו מוזכר בכתב האישום. עדות המתלוננת מחוזקת בחיזוקים חיצוניים בדמות קבלות על רכישת מכשירי הטלפון (ת/25, ת/26, ת/28).

גרסת הנאשם

75. גרסת הנאשם במשטרה היתה כי המתלוננת רכשה עבורו מכשירי טלפון וקיבלה על כך את כספה בחזרה (ת/47 ש' 120). לענין שימוש בכרטיס האשראי טען כי המתלוננת אישרה לו להשתמש בכרטיס האשראי כדרך להחזיר לו כסף עבור רכישת מחשב נייד (ת/68 ש' 189).

76. בעימות שנערך במשטרה אישר הנאשם שהמתלוננת מכרה עבורו טלפונים אם כי העלה טענות לענין מועד התשלומים (ת/63 ש' 7). המתלוננת עמדה על כך שפרט לטלפונים גם גנב שיקים, לא שילם שכר עבודתה וכן השתמש בכרטיס האשראי שלה ועל כן עדיין נותר חייב לה כסף. בשלב זה העלה הנאשם טענה חדשה והיא

שהחזיר כסף מזומן עבור השימוש באשראי (ת/63 ש' 33).

77. בעדותו שב הנאשם ואישר שהמתלוננת רכשה עבורו 6-7 מכשירי טלפון נייד אך טענתו החדשה היתה שלא רק השיב לה את כספה אלא אף מעבר לכך והמתלוננת הרוויחה מהעסקה סכום של 25,000 ₪. לדברי הנאשם העביר למתלוננת 70,000 ₪ בשיקים (עמ' 237 ש' 17 ובמקום אחר טוען 73,000 ₪ בעמ' 326 ש' 20) ולכן היא זו שחייבת לו סכום של 20,000 ₪. גם לענין השימוש בכרטיס האשראי השתנתה הגרסה. לא עוד מחשב אלא הפעם טען כי המתלוננת אישרה לו להשתמש בכרטיס האשראי להשבת הסכום העודף שקיבלה בסך 20,000 ₪ אך לתומו השתמש רק בעשירית מכך (עמ' 237 ש' 29). הגרסה הנ"ל לא הוטחה באוזני המתלוננת לא בעימות ולא בחקירתה הנגדית בבית המשפט. הנאשם גם לא הצליח להיות עקבי בגרסתו. מחד טען שזה הרווח שהיתה אמורה להרוויח מן העסקה (אם כי פעם טען ל- 20,000 פעם ל- 25,000 ₪ ובחקירתו הנגדית 23,000 עמ' 298 ש' 29) ומאידך טען שזה כסף שהמתלוננת אישרה לו להשתמש בכרטיסי האשראי שלה כך שיקבלו בחזרה (עמ' 239 ש' 13).

78. הנאשם הכחיש גניבת השיקים ושימוש בהם. דא עקא, במשטרה זיהה את כתב ידו על שניים מהשיקים ואף זיהה את בעלי העסקים אך טען שהמתלוננת אישרה לו לקנות בהם ציוד משרדי (ת/72 ש' 215). בחקירתו הנגדית תחילה הכחיש את הזיוף וטען "חד משמעית זה לא כתב היד שלי" (עמ' 327 ש' 7) אך לאחר שעומת עם גרסתו במשטרה הסתפק בגרסת ביניים לפיה "יכול להיות שכן ויכול להיות שלא" (עמ' 327 ש' 14). כן העלה טענה חדשה ולפיה המתלוננת נתנה לו את השיקים משום שהייתה חייבת לו. הנאשם לא ידע לומר על שום מה ולמה החוב (עמ' 327 ש' 21 ואילך). לסיכום על מנת להדוף טענות המתלוננת טען כי העידה כפי שהעידה משום שהובטח לה כסף וכי יוכל להשמיד זאת בהקלטה (ש' 30 ואילך).

79. לאחר סיום שמיעת מלוא הראיות ואף לאחר הגשת סיכומים בכתב והשלמת טיעון בעל פה הגיש הסנגור לבית המשפט הודעה ובה ביקש לצרף מסמך ובו לכאורה אישור המתלוננת לכך שקיבלה מן הנאשם בתאריך 9.11.15 סך 72,300 ₪. גם אם נשים את כל דיני הראיות בצד לענין אופן הגשת מסמכים והמועד לכך, המסמך מעורר על פניו תהיות יותר מאשר מספק הסברים. קיים הבדל משמעותי בין הסכום בספרות לבין הסכום במילים, ובכותרת המסמך מופיע לוגו של חברת DBR הגם שעל פי הראיות בתיק הוקמה DBR רק ביולי 2017 (ת/45), כלומר שנתיים אחרי התאריך המצוין במסמך. הנאשם עצמו לא העיד ולא סיפק הסברים, המסמך לא הוצג למתלוננת בחקירתה הנגדית כך שלא התקבלה התייחסותה לטיבו, לשאלה אם אמנם מדובר בחתימתה ובשל כל אלו מדובר במסמך חסר משקל ראיתי.

80. עבירת הזיוף הוכחה בהודאת הנאשם לגבי שני שיקים (בסכומים 20,000 ₪ ו- 19,000 ₪). דבר מה נוסף לחיזוק הודאתו מצוי בשפע בעדות המתלוננת ובהשבת 50,000 ₪ למתלוננת ואף בעדותו בבית המשפט בה אישר כי יתכן שהכתב הוא כתב ידו. "דבר מה נוסף" אינה ראיה המסבכת את הנאשם בביצוע העבירה בה הודה אלא ראיה מאמתת בלבד, המשמשת אמת מידה לבחינת אמיתות ההודאה אשר די שתאשר במידת מה את תוכנה. כאשר מדובר במספר עבירות הקשורות האחת ברעותה, די ב'דבר-מה נוסף' לאחת מהן. במקרה דנן הודאת הנאשם בעדותו בבית המשפט לגבי היתכנות כתב ידו יכולה לשמש דבר מה נוסף (ע"פ 3577/12 פריח נ' מדינת ישראל (23.07.14)).

סיכום האישום הרביעי

81. באישום זה הוכחו מעבר לספק סביר לא רק מרמה אלא גם גניבה וזיוף. מול עדות ברורה של המתלוננת גרסאות הנאשם השתנו התפתלו ולא נתנו מענה שיש בו להוות הגנה בפלילים.

82. גם באישום זה יש אבחנה בין הסכומים שהתקבלו במרמה או כפירות הגניבה (47,004 ₪ בגין השיקים ו- 42,475 ₪ בגין מכשירי הטלפון) לבין סכום הנזק שנגרם למתלוננת בשים לב לכך שהוחזרו לה 50,000 ₪ (סך הנזק בלי להתייחס לשכר עבודה הוא 39,875 ₪). אמנם לא מן הנאשם הוחזר הכסף אך מזווית הראיה של היקף הנזק שנגרם למתלוננת אין לכך חשיבות.

83. לאחר שנתתי אמון מלא בגרסת המתלוננת אני מרשיעה את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו באישום זה - קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות של מכשירי הטלפון (42,475 ₪), גניבת השיקים וקבלת תמורתם (47,004 ₪), זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף. משום מה ייחסה המדינה עבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה בגין השיקים אך לא מצאתי הסבר לכך ומשהודה הנאשם במשטרה במילוי שניים מן השיקים ומסירתם למוטבים המוכרים לו, וודאי שיש בכך הודאה בקבלת התמורה והשלמת העבירה המלאה.

אישום חמישי - ק.א.

עדות המתלוננת

84. המתלוננת ק.א. סיפרה בעדותה כיצד הכירה את הנאשם באתר ההיכרויות Love Me באוקטובר 2015. בפרופיל הנאשם באתר ההיכרויות ובתקשורת עמו הציג עצמו בשם בן, רווק ללא ילדים (עמ' 87 ש' 16 וכן ת/76) וכמי שעוסק בחקירות פרטיות (עמ' 88 ש' 24). בתכתובת ביניהם הוסיף כי הוא עוסק בחקירות מאז היה בצבא בשנת 2007 וכי בנוסף יש לו משרד פרסום (ת/77). דבר מנתונים אלו איננו נכון.

85. לאחר חודש של היכרות וכאשר כבר היה ידוע לנאשם שהמתלוננת נמצאת במצוקה כספית לאחר שבעלה חדל לשלם דמי מזונות עבור בתה הקטנה, הציע הנאשם למתלוננת להשקיע בעסק שלו תוך שהבטיח לה כי יחזיר את כל כספה אם תבקש לסגת מההשקעה. העסק המדובר הוצג על ידו כפורטל עסקים והנאשם הציג למתלוננת תחזיות רווח לשנה הראשונה בגובה 120,000 ₪. בהמשך הוסיף שגם אם תצא מן ההשקעה יחזיר לה סכום של מספר אלפי שקלים מעבר למה שהשקיעה (עמ' 89 ש' 22, ש' 31) כך שבכל מקרה מדובר ברווח כספי. בעקבות דברי הנאשם שוכנעה המתלוננת והסכימה להשקיע סכום של 50,000 ₪. המתלוננת העידה כי סמכה על הנאשם כמי שנכנס לביתה, לחייה ולחיי ביתה (עמ' 90 ש' 20). כמו כן הנאשם סיפר למתלוננת שהוא עצמו השקיע במיזם סכום של 120,000 ₪ (עמ' 91 ש' 2). כאשר הגיעה המתלוננת למסור את השיקים עבור ההשקעה וסירבה להותיר אותם פתוחים הורה לה הנאשם לכתוב אותם לפקודת אלברט אמיר ות.ש. (המתלוננת מהאישום הרביעי). הנאשם הציג את אמיר כאדם שמקים את האתר ואת ת.ש. כאשתו של אמיר (עמ' 91 ש' 11). לחיזוק ההסבר בדבר היקף ההשקעה וגם זהות המוטב של השיק שלח הנאשם למתלוננת הסכם בינו לבין איש התכנה המפרט תשלום עבור עיצוב האתר (ת/79). ההסכם שנשלח אל

- המתלוננת ביום 17.11.15 יצר מצג כי הסכום שכבר הושקע ושולם 'על החשבון' הוא בסך 72,300 ₪.
86. המתלוננת העידה כי דברי הנאשם שכנעו אותה ובעקבותיהם העבירה לנאשם 4 שיקים משוכים לפקודת ת.ש. אלמיר מערכות, כולם בתאריך 9.11.15 בסכום מצטבר של 50,000 ₪. (ת/30). סכום זה נלקח מתוך חיסכון כסף שקיבלה לאחר מות סבתה.
87. סמוך לאחר מסירת השיקים התקשר אדם בעל מבטא ערבי למתלוננת ושאל האם השיקים תקינים. המתלוננת נבהלה ודרשה הסברים שכן לא זה היה היעד של השיקים מבחינתה. הנאשם הרגיע, הביט בעיניה וביקש שתסמוך עליו (עמ' 92 ש' 29). המתלוננת התלבטה משום שחששה כי ביטול השיקים יביא לקץ מערכת היחסים הזוגית (עמ' 93 ש' 1) ונעתרה למילות ההרגעה של הנאשם. הנאשם הוציא 4 חשבוניות עבור כל שיק ועל כל אחת מהן ציין מטרה לכאורה (פרסום העסק, עיצוב האתר, קידום בפייסבוק וקידום במנועי חיפוש-80/ת).
88. המתלוננת תיארה כי לאחר קבלת הכסף הנאשם התרחק ונסוג (עמ' 93 ש' 28) ושאלות שהעלתה לענין קידום המיזם לא נענו. המתלוננת חשבה שזה בגלל חוסר האמון שהפגינה ולא ידעה שלמעשה בכך שהעבירה את הכסף מילאה את 'חלקה' ואין לנאשם ענין בהמשך מערכת יחסים.
89. בכל זאת משניעור חשדה של המתלוננת ערכה בדיקה נוספת וגילתה שמדובר בעסק מוגבל חמור והשם שהופיע היה גימיטי דנילוב (ת/81). בחיפוש באינטרנט מצאה כתבה שהזכירה שמות שונים שכולם היו קשורים לנאשם שהכירה ולמעשי נוכחות. כאשר הגיעה לפגישה עם הנאשם הבחינה באופנוע שלו חונה ובדקה תחת המושב. במושב גילתה שהאופנוע בבעלות ל.ב.א (המתלוננת באישום השלישי) ולא כפי שסיפר לה הנאשם. המתלוננת התקשרה אל ל.ב.א על פי הפרטים באותו מסמך וכאשר שוחחה איתה הבינה שבינה לבין הנאשם קשר "יותר מעסקי".
90. המתלוננת דרשה לקבל את כספה בחזרה ובתגובה כתב הנאשם מסמך (ת/82) ובו התחייב להשיב את כספה בסך 50,000 ₪ בתוך 45 יום. התחייבות זו לא מומשה עד עצם היום הזה. במועד כלשהו אמנם נקבעה פגישה אצל עורכת דין מטעמו של הנאשם לשם השבת הכסף באמצעותה אך עורכת הדין הודיעה למתלוננת שהנאשם ניתק את הקשר איתה ועל כן אין טעם שתבוא (עמ' 96 ש' 15). המתלוננת פנתה למשטרה ואף פרסמה פוסט עם הסיפור ותמונה של הנאשם וכך גילתה דבר קיומה של המתלוננת א.ט. (באישום הראשון) וכך גם גילתה שהנאשם נשוי (עמ' 96 ש' 23).

מהימנות המתלוננת

91. המתלוננת סיפרה באופן כן ואמיתי את סיפורה ולא הסתירה חלקים בלתי מחמיאים. כך למשל סיפרה שאחד מתלמידיה שנחשף למצוקתה בעקבות האירועים, איים על הנאשם בניסיון לעזור לה להשיב את כספה (עמ' 97 ש' 1).
92. המתלוננת הגישה תלונה במשטרה כבר בשנת 2015. בהגיעה ראתה את הנאשם יוצא מן התחנה ולאחר שסיפרה לחוקרת על מה מדובר השיבה החוקרת שמדובר בסכסוך עסקי שאינו מעניינה של המשטרה. למרות זאת שבה המתלוננת פעם נוספת ועמדה על הגשת התלונה וזו אכן הוגשה. תלונה זו לא הובילה לכתב אישום

עד שהפרשה התעוררה בחקירה כוללת בשנת 2017 (עמ' 100 ש' 4 ואילך). עם זאת הגשת התלונה באופן מידי מחזקת את מהימנותה ושוללת טיעוני הנאשם בדבר לחץ שהופעל על ידי החוקרים או קונספירציה בין המתלוננות.

93. בחקירה נגדית לא נמצאו סתירות בין הדברים שמסרה המתלוננת והיא שבה ועמדה על הדברים באופן עקבי מבלי שנגרע מאומה ממהימנותה.

94. טענת ההגנה בחקירה נגדית לפיה לנאשם עדיין לא היתה עדיין הזדמנות להחזיר את הכסף בשל מעצרו, נשללה, שכן לוח הזמנים שנמסר בעדות ובמסמכים הצביע על כך שהכסף נמסר לנאשם שנתיים לפני מעצרו (עמ' 106 ש' 10).

95. לנקודה אחת בלבד אין הסבר ברור והיא העובדה שתכתובת המייל שהוצגה למתלוננת ממנה למדה כי הנאשם כבר שילם לאיש התכנה מעל 70,000 ₪ נושאת לכאורה תאריך 17.11.15 שהוא מועד המאוחר בשמונה ימים למועד המצוין על גבי השיקים שמסרה. נקודה זו לא הוסברה בעדותה ונותרה חסרת פתרון בראיות. ניתן להעלות על הדעת הסברים אפשריים שכן הנאשם הודה ששינה פרטים במייל על פי הנוחות ואין לדעת כיום מה נכתב במקור, מה הועבר ומתי אך אין צורך בהעלאת אפשרויות. שקלתי מכלול הנתונים הברורים והמוצקים בראיות מול נתון אחד שנותר חסר הסבר ולא מצאתי כי יש בהעדר ההסבר כדי לשלול מן המתלוננת מהימנות מה גם שלעדותה שפע חיזוקים חיצוניים.

חיזוק חיצוני לעדות המתלוננת

96. חיזוק חיצוני רב משקל לעדות המתלוננת נמצא בהודעות המתכנת אמיר שכאמור תכנן אינו שנוי במחלוקת. מר אמיר, בעליו של עסק בשם אלמיר, שעיסוקו במערכות תוכנה מסר בהודעתו שבמשך מספר שנים ביקש ממנו הנאשם הצעות מחיר להקמת אינדקס אתרים אלא שהצעות אלו מעולם לא התממשו (ת/2 ש' 6). לגבי שנת 2015 סיפר שהנאשם ביקש הצעת מחיר לבניית אינדקס לעסקים ובעקבות אותה פגישה שלח לו את המסמך ת/79. העד מסר שחלק מהמסמך זויף שכן סכום העבודה היה אמור להגיע לסך 40,000 ₪ ורחוק מאד ממה שכתוב במייל ומכל מקום בניגוד לאמור במסמך, לא שולם דבר בפועל (ת/5 ש' 29 ואילך). הודעה זו אינה מותירה כל מקום לספק כי מה שנאמר למתלוננת הוא מצג שווא של מרמה.

97. חיזוק נוסף הוא ראשית ההודאה של הנאשם עצמו במהלך העימות עם אמיר. בעימות זה אישר הנאשם שהמתכנת לא קיבל דבר עבור אותה הצעת מחיר (ת/62 עמ' 7 ש' 16). כן אישר הנאשם מלוא פיו כי ערך שינוי בהצעת המחיר שקיבל מאמיר בטרם העביר אותה למתלוננת (שם בש' 7, 23, עמ' 8 ש' 2). במאמר מוסגר יצוין כי בעוד שהשקעת המתלוננת היתה אמורה להיות ב'פורטל', החשבוניות בגין כספה הוצאו על שם העוסק המורשה של הנאשם י.ד. ניהול פרויקטים (עמ' 302 ש' 18). אין כל ספק גם כי מאחורי הטקסטים שנכתבו בחשבוניות למתלוננת, בדבר פרסום, עיצוב האתר וקידום בפייסבוק, לא עמד ולו קמצוץ של אמת.

98. חיזוק נוסף הוא הקשר ההדוק שבין כספה של המתלוננת לבין החזרת כספי השיקים הגנובים למתלוננת באישום הרביעי. החיבור בין מתלוננות שאין ביניהן כל קשר הוא מעשה ידי הנאשם. החיבור בשם המוטב בשיקים בין איש התכנה שאת המייל שלו הראה הנאשם למתלוננת לבין שמה של המתלוננת באישום הרביעי איפשר לנאשם לעשות בכסף שימוש לצרכיו במסווה של השקעה במיזם. השיחה שקיבלה המתלוננת מאדם בעל מבטא

ערבי מתיישבת אף היא עם עדות המתלוננת באישום הרביעי כי אחיה דובר הערבית התקשר לוודא כי השיקים שקיבלה מהנאשם אכן יפרעו.

גרסת הנאשם

99. גרסאות הנאשם ביחס למתלוננת השתנו אך אף אחת מהן אינה מוציאה את העוקץ הפלילי מהדברים. במשטרה טען הנאשם תחילה שהמתלוננת השקיעה ברעיון לפורטל בשם ווג אנטרפרייז אותו היה אמור לבנות המתכנת אמיר אולם החברה נסגרה והפורטל לא עבד (ת/68 ש' 147 ואילך). כאשר עומת עם הודעתו של אמיר לפיה החל לעבוד עבור הנאשם רק בסוף שנת 2016 השיב שאכן לא התחילו בהקמת הפורטל (ת/68 ש' 197). לנאשם לא היה הסבר מדוע נכתב בשיקים השם של אמיר בנוסף לת.ש. למרות שאמיר לא עשה כל עבודה (ש' 200). לטענה כי השם נועד לייצר מצג שווא של עבודה לא היה לנאשם מענה של ממש. כבר בעימות השתנתה הגרסה ובמקום ברעיון, טען הנאשם שהמתלוננת השקיעה בפורטל קיים פעיל ומרובה לקוחות בשם ווג אנטרפרייז וכי הוא אוחז במשרדו 3 קלסרים של לקוחות שפרסמו באתר. כן שינה גרסתו לגבי המתכנת וטען כי הסיבה שלא עשה דבר נעוצה בכך שהמתלוננת ביטלה את העסקה (דקה 32 לעימות). גרסה שלישית לענין ההשקעה נמסרה בעימות ועל פיה המתלוננת קנתה ממנו אתר אינטרנט וכי הוא מסוגל לספק את האתר "היום" (דקה 52).

100. לגבי קבלת הכסף אישר שקיבל את השיקים מן המתלוננת. במשטרה לא זכר מה עשה בכסף (ת/68 ש' 156) אולם השיב שלא יכול היה להחזיר את כספה של ק.א. משום שהכסף כבר לא היה ברשותו (ת/68 ש' 197). בעדותו בבית המשפט שינה גרסתו לענין הכסף וטען שהכסף הועבר למתכנת בשנת 2015 ולכן לא הושב למתלוננת (עמ' 240 ש' 25, עמ' 333 ש' 10). עדות זו נסתרה בעדות המתכנת ובדפי הבנק ובהם התאריכים המלמדים על העברת כסף לאמיר לראשונה במרץ 2017 ולאחר מכן באוגוסט 2017 (ת/6). מכל מקום הטענה מופרכת בסכומים שכן המתכנת קיבל כ- 15,000 ₪ בלבד ולא 50,000 ₪ שקיבל הנאשם מן המתלוננת. לנאשם לא היה הסבר לרישום שמו של אמיר או של המתלוננת מן האישום הרביעי כמוטבים ולא הסבר לשאלה אם אמנם מדובר בכספי השקעה למתכנת מדוע בסופו של דבר העביר אותם הנאשם לת.ש. גם עדותו כי התכוון להחזיר את הכסף אבל הדבר נמנע בשל מעצרו (עמ' 241 ש' 9) אינה בהלימה למועדים שכן חלפו שנתיים בין קבלת הכסף ועד מעצרו של הנאשם.

101. אשר לזיוף המסמך של המתכנת כאילו כבר קיבל מן הנאשם כסף, תחילה הכחיש שרשום במסמך שאמיר קיבל כסף, אך לאחר שהמסמך הוצג הודה שאכן כך כתוב והודה שבניגוד לכתוב המתכנת לא קיבל כסף והודה ששינה את הצעת המחיר שקיבל מהמתכנת בטרם העביר למתלוננת ואף הודה שלא סיפר לה על השינוי (עמ' 333 ש' 3). בשינויים אלו יצר הנאשם מסמך הנחזה להיות את שאינו ויש בו להטעות. גם בהנחה שהמסמך הוצג רק לאחר שהמתלוננת כבר העבירה את כספה היה בהעברת המסמך להשיג לנאשם שקט מפני דאגות המתלוננת ולהרוויח עבורו זמן לניצול הכסף כרצונו.

סיכום האישום החמישי

102. הקשר עם המתלוננת באישום זה טובל כל כולו במרמה. החל מיצירת הקשר ומסירת פרטים רבים כוזבים אודות עצמו וכלה במיזם עסקי שלא היה, במצג שווא של השקעה משמעותית על ידי הנאשם וכסף שנטען

במרמה ששולם למתכנת. המרמה מתוככמת שכן היא שוזרת בין המצוקה של המתלוננת, הדאגה לביתה וצורך כספי דוחק לבין נתון כלשהו מציאותי (הצעת מחיר שהכין אמיר). באלו שזר הנאשם נתון כוזב כאילו קיים קשר בין אמיר לבין המתלוננת באישום הרביעי באופן שמצדיק רישום השיקים על שם שניהם והפקדת הכסף על ידי מתלוננת אחרת. הסכום שמסרה המתלוננת אמנם לא הגיע ישירות לכיסו של הנאשם, אבל שימש לכיסוי חובות שהיה עליו להחזיר בגין מעשי המרמה שנתפסו באישום הרביעי. קור הלב שנלווה למעשים קשה שכן הנאשם היה בן בית אצל המתלוננת וניצל ביוזעין את העובדה שהיא אם יחידנית לילדה ודואגת לעתידה הכלכלי. הנאשם סלל את דרכו באמצעות מתנות לבתה של המתלוננת הפגנת חום ואהבה ופיזור הבטחות על קשר נצחי (עמ' 97 ש' 15). תחת כסות של עזרה בתחום בו גילתה המתלוננת צורך, פגע בה פגיעה כספית קשה ושלל ממנה סכום כסף שקיבלה בירושה מסבתה לאחר שאמה נפטרה בגיל צעיר. הנזקים למתלוננת רחבים ועמוקים בהרבה מאשר הפגיעה הכלכלית. המתלוננת סיפרה על חרדה, על שבועיים שבהם ביקשה שאדם אחר ישן איתה מחשש ממעשיו של הנאשם שהכיר את כתובתה. כן סיפרה על אבדן אמון, על הצורך להסביר לביתה הקטנה כיצד נעלם הנאשם ועל תחושת הבושה הקשה בעקבות התובנה שנפלה קורבן למרמה (עמ' 98 ש' 8 ואילך). לא מדובר בכשל עסקי שכן לא היה עסק ולא השקעה אלא במצג שווא ומרמה אשר בעקבותיהם קיבל הנאשם לשליטתו סכום כסף מהמתלוננת ולאחר קבלת הסכום נעלם מבלי שעשה דבר מן המצג שהוצג.

103. אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו באישום זה בעבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (50,000 ₪), זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף.

אישום שישי - ר.מ.

עדות המתלוננת

104. ר.מ. סיפרה בעדותה על תחילת הקשר עם הנאשם בינואר 2017 באתר היכרויות Love Me. לדבריה הנאשם הציג עצמו כרווק, כמי שעוסק באבטחת מידע וכבעל עסקים ברחבי העולם לרבות חוות שרתים בצרפת (ת/54 ש' 5 ואילך ועמ' 17 לפרוטוקול). המתלוננת סיפרה כיצד הקסים אותה וכבר בתחילת הקשר סיפר שבשל עבודתו כהאקר העוסק באבטחת מידע, הוא חי חיים שונים מחייהם של אחרים, ללא חברים ועליו להיות זמין לקריאות בלילות.

105. המתלוננת סיפרה על הקושי האישי המלווה את חייה כצל בשל העובדה שהיא נתמכת בקביים לצורך הליכה ועל הקושי שלה לחשוף נתון זה באתרי היכרויות. אותה מגבלה גופנית מלווה אותה מאז תאונה שעברה בגיל 11 בה נהרגה אמה והיא עצמה נפצעה ונותרה נכה. בעדותה סיפרה על כך שבמשך חודשיים נתן לה הנאשם תחושה שהיא מרכז חייו, "כמו המשפחה שאין לו" (עמ' 19 ש' 12). הנאשם הצליח לגרום למתלוננת לחוש נאהבת תוך התעלמות ממגבלות גופניות ותוך אמירה שלא היא נכה אלא מי שרואה אותה ככזו (עמ' 28 ש' 28). כך נטע הנאשם בלבה של המתלוננת תחושה שהוא המענה לרצונה בזוגיות ולאט לאט שאב אותה להתרחק מחבריה ולהסתיר מהם את הקשר (עמ' 19 ש' 19). הנאשם ידע לפנות למתלוננת תוך ניצול נקודות רגישות ייחודיות לה בענין תפיסתה העצמית, רצונה בזוגיות ובנוגע לעתידה הכספי. הנאשם יצר מצג של אדם עשיר, הסתובב כשבכיסו אלפי שקלים במזומן באופן שהעושר נראה לעין

(עמ' 21 ש' 3) ונהג ברכבי יוקרה (עמ' 34 ש' 12). בסביבתו היה עורך דין ורואה חשבון באופן ששיווה חזות מקצועית ומהימנה לפעילותו. הנאשם עשה שימוש בשם אחר, סיפר על מגורים בכתובת בהרצליה פיתוח אך טען שהמקום בשיפוץ וכך הסביר את מגוריו במלון (עמ' 23 ש' 13). לכך הצטרפה העובדה שהציג עצמו כרווק שכן המתלוננת העידה שלו ידעה שמדובר באדם נשוי ואב לילדים לא היתה נענית בשום אופן ליצירת הקשר מלכתחילה (עמ' 42 ש' 4).

106. המנוף להעברת הסכום הראשוני של כסף מן המתלוננת היה דבריה על כך שחסכה סכום של 50,000 ₪ לטובת שיפוץ ביתה. הנאשם הציע למתלוננת להשקיע סכום זה בהלוואה לקניית רכב יוקרה והבטיח לה תשואה של 30% ממכירתו. ואכן ימים אחדים לאחר שהעבירה לו את הכסף דיווח לה כי הסכום שהשקיעה גדל ועומדים לזכותה עתה 65,500 ₪ והיא יכולה לקבלם (עמ' 19 ש' 28 ות' 55 ש' 33). הנאשם השקיע את דאגותיה הפיננסיות בדבר איכות ההשקעה בכך שאמר לה שהוא בודק יכולת של הקונים לעמוד בתשלומים ובכך שהבטיח למתלוננת שכל כסף שתשקיע יוחזר לה מיד עם בקשתה (עמ' 19 ש' 3 ואילך). לבקשת המתלוננת נערך מסמך שנוסח על ידי הנאשם (ת' 48) ונושא תאריך 28.4.17. במסמך זה מאשר הנאשם קבלת 181,200 ₪ מהמתלוננת כהלוואה לרכישת רכב ומציין כי הוא אחראי אישית לכסף וערב אישית לתשלומים גם אם הרוכש לא ישלם. כן הוסיף כי הרכב משועבד על שמו ויש באפשרותו לעקל אותו ולמכור אותו בכך להחזיר את סכום ההלוואה. מעבר למצגי שווא של הנאשם בדבר היותו איש עסקים מצליח ובן זוג דואג, מעבר לכך שלא היה לקוח ולא נרכש רכב, נמצאים במסמך שני מרכיבי מרמה כתובים והם השימוש בשם בן דנילוב ולא בשמו של הנאשם וכן שינוי הספרה האחרונה במספר תעודת הזהות שכתב הנאשם כמספר תעודת הזהות שלו.

107. המתלוננת סיפרה כיצד בהמשך הקשר וכעבור מספר חודשים, שכנע אותה הנאשם לקחת הלוואה לרכישת רכב מזראטי תוך הבטחה שהסכום יוחזר בתוך חודשיים וכי הוא עצמו נותן לה גיבוי (עמ' 27 ש' 21 ואילך). מדובר ברכב שבו המתלוננת מעולם לא ירדה ולא יכלה לנהוג משום שאינו רכב מותאם לאדם נכה (עמ' 39 ש' 7).

108. בחודש האחרון לקשר ביניהם סיפרה המתלוננת שהנאשם התחמק ממנה, לא השיב לשיחות ואף על פי כן היתה משוכנעת שלא יפגע בה. רק בתקופה זו התחילה להעלות שאלות בענין העברות כסף לאחרים מבלי שקיבלה חשבוניות (עמ' 36 ש' 1) אך לכך הנאשם כבר לא השיב.

סכומי המרמה שהתקבלו אצל הנאשם מתוך הלוואות שלקחה המתלוננת

109. על מנת 'להשקיע' בעסקאות הרכב שהציע הנאשם לקחה המתלוננת שלוש הלוואות שונות. הראשונה בסך 75,000 ₪ בתאריך 28.3.17, השנייה בסך 69,651 ₪ בתאריך 11.5.17 והשלישית בסך 220,000 ₪ בתאריך 8.8.17 (ת' 32 ו- ת' 33). הסכום ההלוואה האחרון שימש ישירות לרכישת רכב המזראטי. המתלוננת העידה כי לאחר שקיבלה את כספי ההלוואה משכה כסף במזומן והעבירה לנאשם (עמ' 25 ש' 16). בחקירתה הנגדית סיפרה המתלוננת שאת הסכום בסך 75,000 ₪ העבירה לאפדוקס ולחשבון על שם א.ט. לאחר שהנאשם הסביר שמדובר בחשבון העסק (עמ' 36 ש' 11). העברה זו מתועדת בת' 32. משיכת הכסף פרי ההלוואה בסך 69,651 ₪ מתועדת במנות קטנות יותר בדפי הבנק ת' 32 והשימוש בהלוואה לרכישת המזראטי מתועדת במסמך ת' 33.

110. סך כל ההלוואות שהעבירה המתלוננת לנאשם הוא 364,651 ₪.

הקמת העסק בשם DBR

111. המתלוננת העידה כי הקמת העסק על שמה היתה הדרך שהציע הנאשם כדי להחזיר לה את כספה (עמ' 22 ש' 19). הנאשם הציג לה את החברה כעסק שעיסוקו במתן הלוואות לרכבי יוקרה (ת/55 ש' 39). החברה הוקמה בנוכחות המתלוננת אצל רואה החשבון אולם הכל נעשה בדברו של הנאשם ותוך שהבטיח כי יסביר מעשיו בהמשך. המתלוננת שמעולם לא היתה עצמאית סמכה על הנאשם כבן זוגה שיחזיר כל סכום ויסביר כל פעילות (עמ' 22 ש' 22).

112. כפי שפורט בפתח הכרעת הדין לעסק שנקרא DBR לא היתה פעילות אמיתית בשום תחום גם לא בהשכרת כלי רכב. למעשה היה זה רכיב מרכיבי המרמה שאפשר לנאשם הוצאת כסף בסכומי עתק תוך שהוא מוגן ומסתתר מאחורי חברה הרשומה על שם אחרת.

סכומי המרמה שהתקבלו אצל הנאשם מתוך פעילות בכרטיסי אשראי של המתלוננת

113. עם הקמת חברת DBR הונפקו כרטיסי אשראי לעסק ונמסרו לשימוש הנאשם. בהודעותיה מסרה המתלוננת אודות כרטיסי אשראי המסתיימים בספרות 2759, 1455, 1420, 3049, 0897 וכרטיס נוסף המסתיים בספרות 7375. המתלוננת הוסיפה כי העבירה את הכרטיסים לשימוש הנאשם שכן התחייב להחזיר את סכומי השימוש בכסף מזומן (ת/54 ש' 52).

114. המתלוננת סיפרה שאפשרה לנאשם שימוש בכרטיסי האשראי על מנת לסייע לו כבן זוגה אך עד מהרה יצאו הדברים כליל משליטתה ובלשונה היא נכנסה למחול שדים שדרדר אותה לתחתית בעוד הנאשם מוציא כספים באמצעות האשראי בקצב ובכמויות מסחררות (עמ' 22 ש' 26). כאשר ביקשה לקבל החזר להוצאות השיב לה הנאשם בדברי חלקות (עמ' 22 ש' 3 ואילך). כאשר ביקשה הסברים להוצאות ספציפיות כמו שיט ביכטה או מלון השיב לה שמכר זאת כשירות לאחרים ולגבי קניות אוכל בסופר באלפי שקלים סיפר שמדובר בתרומות למשפחות נזקקות.

115. המתלוננת צרפה לתלוננתה פירוט חיובים בכרטיסי האשראי ודוחות אלו עליהם סימנה את השימושים שעשה הנאשם הוגשו בהסכמה (ת/31). רק בדיעבד גילתה המתלוננת ששילמה בכרטיס האשראי העסקי שעל שמה על שהות הנאשם במלון, על חופשה שלו באילת, על חופשות שלו עם נשים אחרות וכן גילתה שאותן קניות בסופר היו למעשה קניות לביתו לאשתו ולילדיו (עמ' 22 ש' 23). סכומי השימוש מפורטים בדפי הבנק (ת/53 שהוגש תחילה בכפוף לעדות החוקר אך לאחר מכן בהסכמה עמ' 219 ש' 2). סך הכל הוחזקו בידי הנאשם 6 כרטיסי אשראי אשר שימשו אותו בשלב זה או אחר שלא באופן שאושר על ידי המתלוננת ולא בדיעתה (עמ' 36 ש' 23 עמ' 37 ש' 28). לגבי חלק מן העסקאות דיווח לה בדיעבד תוך שהוסיף כי יחזיר לה את הכסף באמצעות רואה החשבון (עמ' 36 ש' 28).

116. סך השימוש בכרטיסי האשראי על ידי הנאשם הוא 253,444 ₪ ולא כפי שצוין בכתב האישום.

225,479 ₪. סכום זה מבוסס על פירוט כל השימושים שנעשו על ידי הנאשם ברשימות שהגישה המתלוננת בעת חקירתה במשטרה והועתקו על ידה מהודעות חברות האשראי (ת/31 ועמ' 20 ש' 31 - יש לשים לב לכפילויות בחלק מן המסמכים ולשינוי במספרי כרטיסים ששניים מהם החליפו ספרות במהלך התקופה - 2759 שהפך 4989 ו- 1348 שהפך ל- 3049). סכום השימוש בכרטיסי האשראי כפי שעולה מצירוף הנתונים בת/31 גבוה מזה הנקוב בכתב האישום, אולם הנאשם הודה בסכומים במשטרה ומדובר בטעות חישוב טכנית של נתונים הלקוחים מתוך מוצגים שהוגשו בהסכמה. בחקירות נגדיות של המתלוננת הסנגור לא נדרש כלל לבחינת הסכומים ולא חלק על המסמכים שהוגשו באמצעותה. בנסיבות אלו ניתנה לנאשם הזדמנות מלאה להתגונן ולא נגרם לו כל עיוות דין. מקובלת עלי עמדת המדינה כי אין מקום להפחתה של סכומים תחת הכותרת שנתנה להם המתלוננת בתיאור 'הוצאות עסקיות' (ת/31) שכן הוכח שלא היה עסק ולא היו הוצאות עבורו. עם זאת, לא מצאתי לנכון להשלים נתונים מתוך דפי הבנק ת/32, כבקשת המאשימה בהשלמת הסיכומים שהוגשה ביום 4.6.20 ולקבוע כי סכום ההונאה בכרטיס האשראי הוא 285,299 ₪, שכן בדפי הבנק נותרו נתונים שאינם ברורים כמו סכומים שמחוקקים בקו או סכומים שלא סומנו על ידי המתלוננת ואליהם לא התייחסה בעדותה בבית המשפט.

משיכת כסף מזומן על ידי הנאשם והעברות שביצע מחשבון המתלוננת לחשבונות אחרים

117. הנאשם שלט בחשבון המתלוננת שליטה מלאה. בעדותה סיפרה כי הורה לה לאן להעביר כסף והיא ביצעה בהתאם להוראותיו אף שחשה תסכול ממעמדה כמבצעת שאינה מבינה פשר הפעולות (עמ' 20 ש' 23). המתלוננת תארה עצמה כמרינטה הפועלת על פי הוראות הנאשם (עמ' 31 ש' 7). בכל נקודת שבירה היה הנאשם עושה שימוש בקלף הזוגיות והאמון והמתלוננת שכל כך רצתה להאמין בזוגיות ובכך שמצאה שותף ואהבה הלכה שולל אחר הנאשם מתוך אמונה שהאדם שאיתה אינו מסוגל לפגוע בה (עמ' 32 ש' 20).

118. בעדותה סיפרה כי כל העברות הכסף נעשו על פי הנחיות הנאשם מבלי שהיא עצמה הבינה מה פשרן. כאשר שאלה לגבי העברת תשלום בסך 50,000 ₪ לחשבונה של א.ז. (המתלוננת באישום השביעי) השיב הנאשם שמדובר בלקוחה שקונה רכב (עמ' 20 ש' 15-16, עמ' 34 ש' 23). כעבור כחודשיים סיפר הנאשם שא.ז. כעת עובדת שלו ובכך הסיר חשדות המתלוננת בדבר העברת הכסף לחשבונה (עמ' 34 ש' 23). כאשר הועבר סכום כסף לחשבון של א.ט. (המתלוננת באישום הראשון) טען הנאשם שמדובר בשותפה שלו בחברת אפדוקס (עמ' 18 ש' 20, עמ' 20 ש' 13). כל ההעברות נבדקו בדפי הבנק ותועדו על ידי החוקר במזכר שהוגש בהסכמה (ת/53). כאשר ביקש הנאשם שהמתלוננת תשלם 6,000 ₪ עבור עורך דינו סיפר לה על תביעה שקשורה לצבא ואשר מפאת הסיווג הביטחוני אינו יכול למסור לה פרטים אודותיה ואף הוסיף מרכיב מרמה נוסף בכך שהנחה אותה שלא להזכיר שהיא בת זוגו בעת המפגש עם עורך הדין.

119. סכום הכסף שמשך הנאשם במרמה מתוך חשבונות המתלוננת או העביר לאחרים בין יוני ועד אוגוסט 2017, מגיע ל- 160,771 ₪ (קיים פער של 1,609 ₪ בין חיבור הסכומים בת/53 לבין חיבור הסכומים בת/50 שלא מצאתי לו הסבר בכתובים). סכום זה נמוך ב- 75,000 ₪ מן הסכום הנקוב בכתב האישום, שכן ההלוואה שלקחה המתלוננת בסכום זה נספרה פעמיים - פעם אחת כהלוואה שעליה להחזיר ופעם שניה כסכום שהועבר מחשבונה לחשבון אפדוקס.

120. **סכום המרמה** המצטבר מכל הרכיבים גם יחד (הלוואות, שימוש באשראי משיכות כסף והעברות לחשבונות אחרים הוא **בגובה 778,866 ₪**. המתלוננת סיפרה על זיכוי חשבונה בסכום 125,700 ₪ כך **שהנזק הכספי** שנגרם לה בפועל על פי הראיות שהוגשו ובלי להביא בחשבון תשלום לעורכי דין, הליכי מימוש הרכב ועלויות בגין ריבית על ההלוואות הוא **בסך 653,166 ₪**.

מהימנות המתלוננת

121. נתתי אמון מלא בדברי המתלוננת לפיהם הלכה שבי אחר דברי הנאשם ואחר הסבריו מבלי שהבינה את משמעות הדברים. ניסיונו של הנאשם להסביר שהפעילות מיטיבה איתה נשמעה גם בבית המשפט אלא שהתברר שלא מדובר בפעילות אמת והנאשם חי חיי פאר מותרות ונהנתנות על חשבון המתלוננת, מבלי שהיו עסקאות, הלוואות, מכירות כלי רכב או כל עסק אמיתי. המתלוננת לא נחקרה נגדית על הרשימות שערכה והסכומים בהם עשה הנאשם שימוש לא היו במחלוקת.

122. הודעות המתלוננת הוגשו לבקשת הסנגור. לא רק שאין כל סתירה בין עדותה לבין ההודעות אלא שבשני המקורות ניתן לעמוד על תיאור בניית המרמה על ידי הנאשם. כיצד הקסים את המתלוננת, כיצד טמן לה פח וברגע שמסרה לידי פרטי חשבונות וכרטיסי אשראי כיצד ניצל אותם לשימושיו הפרטיים תוך שהוא אדיש באופן מוחלט לחובות הכספיים שנגרמים למתלוננת ואשר הוא יודע היטב שלא תוכל לכסות.

123. לעדות המתלוננת חיזוקים חיצוניים לרוב. הסכם ההלוואה בסך 220,000 ₪ מאגוד לסינג לרכישת המזארטי (ת/33), דפי בנק המעידים על קבלת ההלוואות, על העברות בסכומים של 50,000 ₪ ו- 75,000 ₪ לחשבונות מתלוננות אחרות אשר אין לה כל קשר אליהן זולת הוראת הנאשם להעברת הכספים, ושימושים הקשורים לנאשם כמו תשלום לעורך דינו ולעיריית חדרה שם היתה כתובתו.

124. המתלוננת מסרה בכנות מלאה כי בתוך סערת הוצאות הכסף מחשבוניתה נכנסו גם מעט לעת סכומים אשר הצטברו לסך 125,700 ₪. כניסת הכסף נועדה לכסות גרעונות מקומיים שנוצרו בשל השימוש בכרטיסי האשראי והיה בהם לתחזק את הרושם בדבר פעילות אמיתית ועסקית. סכומים אלו אינם גורעים דבר ממהימנות המתלוננת אלא להיפך - הם ממחישים כיצד יצאה המרמה לפועל לאורך זמן בלי להעיר במתלוננת תחושת חירום.

125. הנאשם בעדותו ביקש שלא לתת אמון במתלוננת מפני שרקמה עלילה עם המתלוננת א.ז. וטען כי השתיים נמצאות בקשר יום-יומי. לדברי הנאשם שיחות הטלפון בין השתיים הוקלטו על ידו (עמ' 257 ש' 10). טענה זו (שלא ברור כיצד תחיה בשלום עם חוק איסור האזנת סתר), ממילא לא הוצגה למתלוננת ולא לבית המשפט.

הקשר בין הכסף לבין הנאשם

126. בעימות שנערך במשטרה בין הנאשם לבין המתלוננת אישר הנאשם שמשירות הכסף מן החשבונות היו לצרכים פרטיים שלו, כל ההעברות היו בהנחייתו, כל פעולה שעשתה המתלוננת נעשתה על פי הוראתו וכל פעילות בחברת DBR היא בהוראתו כאשר המתלוננת משמשת כמזכירה (ת/61א עמ' 23 ש' 17, דקה 27 לעימות).

127. אם נדרש חיזוק לדברים הרי ברי כי רכב המזראטי שרכשה המתלוננת שימש את הנאשם וכך גם קניית שעון רולקס בשווי ₪ 45,000, העברת כסף למתלוננת שרק לנאשם קשר איתן, תשלום לעורך דין, תשלום עבור מגורי הנאשם במלון ועוד ועוד.

גרסת הנאשם

128. גרסת הנאשם בקשר למתלוננת עברה מהפך בין המשטרה לבין בית המשפט. במשטרה הודה הנאשם בכך שהציג לפני המתלוננת עסק בלתי קיים למימון רכבי יוקרה, הודה שעשה שימוש בכרטיסי האשראי שלה לשימוש פרטי והודה שנהנה מחשבונותיה לתשלום חובותיו.

129. הודאה במרמה לגבי טיב ההשקעה - הנאשם אישר שסיפר למתלוננת על השקעה בעסק של מימון רכבי יוקרה ואישר שבפועל לא היה כל עסק כזה והרכב שרכשה המתלוננת שימש אותו ואחרות ומעולם לא הושכר ולא נעשתה לגביו כל עסקה (עמ' 253 ש' 20, עמ' 300 ש' 26, ת/ש' 68, עמ' 458). עוד אישר ששלח למתלוננת תמונות של כלי רכב כדי להראות לה במה היא משקיעה (ת/ש' 61א עמ' 27 ש' 35) אף שלא היה כל עסק כזה (ת/ש' 70, עמ' 217).

כן אישר שרכב המזראטי נרכש בכספה של המתלוננת ובכספה של מתלוננת אחרת (המתלוננת מן האישום התשיעי), אם כי טען שהוא משלם למתלוננת על כך והשימוש ברכב נעשה בידיעתה (ת/ש' 66, עמ' 51, 58).

130. הודאה בשימוש בחשבון הבנק למטרותיו האישיות - הנאשם הודה בכך שנהנה ישירות מכספי המתלוננת אף שלא הותר טביעת אצבע בחשבונה ועשה בהם שימוש לתשלום חובותיו (ת/ש' 70, עמ' 239). הנאשם אישר שהמתלוננת עשתה העברות כספים מחשבונה הפרטי לגורמים על פי בקשתו (ת/ש' 68, עמ' 317) משום שלא היה לו כסף והמתלוננת הסכימה לעזור לו (ש' 326). בין היתר אישר כי העברת ₪ 75,000 מחשבון המתלוננת לחשבון א.ט. (המתלוננת באישום הראשון) נעשה לבקשתו ולא היה לו הסבר כיצד קשור כסף שהשקיעה המתלוננת בעסק של רכבי יוקרה לעסק שנרשם על שם א.ט. (ת/ש' 70, עמ' 217).

לשאלה מדוע העביר ₪ 50,000 שקיבל מר.מ. לחשבונה של א.ז. השיב שזו השקעה. לשאלה כיצד זה המתלוננת ידעה על השקעה במימון רכב יוקרה ובפועל הכסף הועבר לא.ז. השיב שהכסף הושקע גם באפדוקס וגם במימון רכב יוקרה (ת/ש' 68, עמ' 362).

131. הודאה בשימוש בכרטיסי האשראי למטרותיו הפרטיות - הנאשם הודה בכך שקיבל לידיו את כרטיסי האשראי של המתלוננת ועשה בהם שימוש פרטי (ת/ש' 68, עמ' 424). תחילה טען שרק למתלוננת היתה גישה לחשבון ובהמשך טען שהשימוש נעשה באישורה (ת/ש' 68, עמ' 296, ש' 300) ואף טען שהיה אמור להחזיר את סכום השימוש מרווחי חברת אפדוקס. כידוע לנו היטב, אפדוקס אינה מיזם קיים מכניס כסף.

הנאשם הסביר שאכן ביקש מהמתלוננת לשלם סכום של ₪ 10,000 לעורך דינו אך מדובר בהלוואה (ת/ש' 68, עמ' 354). כן אישר שרכש בכספה של המתלוננת שעון רולקס בשווי ₪ 45,000. בגרסה אחת טען כי מדובר בהלוואה (ת/ש' 68, עמ' 480) ובגרסה אחרת טען שהתכוון למכור את השעון בידיעת המתלוננת (ת/ש' 70, עמ' 355).

132. הודאה בהיקף הסכומים והצהרה על כוונה להשיבם למתלוננת - לא היתה מחלוקת לגבי היקף השימוש

שעשה הנאשם בכרטיסי האשראי, גובה המשיכות מחשבונות הבנק וההלוואות שנמסרו לשימוש הנאשם. כאשר הוצגו לנאשם הרישומים שערכה המתלוננת על דפי הבנק ובהם השימושים שביצע בכרטיסי האשראי שלה בהיקף ₪ 253,350 השיב שהוא סומך על המתלוננת שבדקה את הדברים (ת/72 ש' 195).

כאשר הוצג לו כי נותר חייב למתלוננת סכום של 701,810 בגין הלוואות, משיכת מזומן וחיובי אשראי, השיב שהיה מחזיר את הכסף כל חודש עד שנעצר (ת/72 ש' 202). בעימות ביניהם חזר והבטיח למתלוננת להשיב את כל כספה ולעמוד בכל התחייבויותיה בתוך ימים (ת/61א עמ' 39 ש' 10, עמ' 40 ש' 8).

133. מכל מגוון ההודאות שתוארו לעיל חזר בו הנאשם בעדותו בבית המשפט. בבית המשפט טען הנאשם לראשונה שהמתלוננת נהנתה מכספי העסק, רכשה שעון יד, ריהוט וסייעה לאביה (עמ' 220 ש' 16) ואף הגדיל וטען שהמתלוננת קיבלה 100,000 ₪ מא.ז. במקום עבודתה לטובת אחיה וסכומים נוספים העבירה א.ז. לאביה של המתלוננת (עמ' 348 ש' 1).

134. לחיזוק הטענה שמדובר בכסף לשימושה הפרטי של המתלוננת הציג את המסמך נ/2 שהוא העברה שבוצעה על ידי מ.ע.ג. (המתלוננת באישום התשיעי) ובה נכתב שמדובר בהעברה בסך 100,000 ₪ "על שם קבוצת די.בי.אר ר.מ.- עבור עיצוב וחידוש הדירה". אף אחת משתי המתלוננות לא נשאלה על כך. לא ברור מי הורה לכתוב את נימוק ההעברה (שבוצעה מדלפק הקבלה במלון שבו התגורר הנאשם). מה שברור הוא שהמתלוננת ר.מ. לא היתה צד למסמך שלא נכתב על ידה, לא בנוכחותה, ולא על ידי אדם שיש לה קשר אליו. בנסיבות אלו עצם כתיבת הטקסט "עיצוב וחידוש הדירה" אינו מאשר שאכן נעשה שימוש בכסף למטרות אלו. יצוין כי בחשבון אליו בוצעה ההעברה (המסתיים בספרות 088 ניתן לראות בבירור משיכת 50,000 ₪ בכספומטים בימים שלאחר אותה העברה, משיכות שהנאשם מאשר כי עשה בעצמו).

135. מסמך נוסף שבו נכתב כי סופקו למתלוננת שירותי שיפוץ דירה הוא חשבונית ע"ס 75,000 ₪ שהוצאה למתלוננת על ידי חברת אפדוקס (ת/12). רואת החשבון של אפדוקס גב' גולריז מסרה בהודעתה שהחשבונית לא דווחה באפדוקס והוצאה עם מספר ת"ז שאינו של א.ז. שהיא הבעלים הרשום בחברה. על פניו מדובר במסמך מופרך שכן אפדוקס אינה עוסקת במתן שירותי שיפוץ לדירות. לא רק שאותה חשבונית אינה קשורה בשום צורה ואופן למתלוננת פרט לשרבוב שמה, הרי שהיא דוגמא לטשטוש שנוהג הנאשם ויצירת עוד ועוד מצגים כוזבים. רואת החשבון הסבירה שעל מנת להתקזז בגין המע"מ המופיע באותה חשבונית הוציא הנאשם שתי חשבוניות של העוסק המורשה שלו (י.ד. ניהול פרויקטים) באותו סכום. פעילויות אלו מוכיחות בבירור כי ידו של הנאשם מושכת בחוטים כך שיוכל לעשות בכסף שימוש חופשי למטרותיו.

136. עוד טענה חסרת אחיזה במציאות נטענה על ידי הנאשם בעת עדותו ולפיה המתלוננת היא בעלת הדירה במלון שבו התגורר הנאשם והדירה על שמה (עמ' 269 ש' 31). גם אם נניח שקיימת דרך משפטית עלומה לרישום חדר מלון על שם אורח, לא ברור היכן הראיה לכך שכן נעשה ועל שום מה לא הוצגה תאוריה זו למתלוננת בעדותה.

137. על מנת להסביר את הפער בין עדותו לבין גרסתו במשטרה טען שבחקירתו ניסה להגן על המתלוננת ואף אמר לחוקרים שכל מה שחושבים שהיא עשתה - זה הכל הוא (עמ' 244 ש' 14). אלא שאיש לא טען דבר כלשהו כלפי המתלוננת ולקייחת האחריות המוגנת מצד הנאשם (שלא מצאתי לה ביטוי בעימות ת/61) לא היתה נחוצה.

138. בבית המשפט הכחיש הנאשם מעורבות בחשבון הבנק של המתלוננת (עמ' 245 ש' 18) אך לא יכול היה לדבוק בגרסתו החדשה. מיד לאחר אותה הכחשה אישר שהורה למתלוננת להעביר כספים לגורמים שונים והמתלוננת פעלה בהתאם להנחיתו (ש' 20) ועוד אישר שהיה אחראי גם לכניסת כסף לחשבון (עמ' 246 ש' 13). כן אישר שביקש מהמתלוננת להעביר לחשבון של א.ט. סך 75,000 ₪ לטובת פרויקט אפדוקס (עמ' 343 ש' 18).

139. לגבי השימוש בכרטיסי האשראי טען שהסיכום בינו לבין המתלוננת היה שהוא משתמש והוא משלם (עמ' 245 ש' 25). לא נמסר הסבר מדוע בפועל רק השתמש ולא שילם. בהמשך חקירתו הנגדית העלה טענה אחרת והיא שמאחר והמתלוננת השתמשה בסך 100,000 ₪ למטרות אישיות של שיפוץ ביתה נתנה לו את כרטיס האשראי כדי להחזיר את הסכום (עמ' 258 ש' 1). כן טען לראשונה כי החזיר את הכסף למתלוננת מחשבונו האישי (עמ' 286 ש' 32 ובעמוד הבא) ובמקרה של התשלום לעורך הדין - במזומן (עמ' 346 ש' 3, ש' 9). הצהרות אלו לא גובו במסמך או בדף בנק או בראיה אחרת.

140. הנאשם חזר בו מהודאתו בדבר שימוש בכרטיסי האשראי לכיסוי חובותיו האישיים (עמ' 345 ש' 19) אך לא יכול היה להסביר פשר הסתירה בין הגרסאות. בנסיון לגשר על הפער טען שאמנם אמר חובות אישיים אך התכוון לחובות בגין הוצאות העסק (ש' 21 ואילך) ואמנם פירט במטרה על חובות לשוק האפור אך הדברים נאמרו 'סתם' וכדי להגן על המתלוננת (עמ' 345 ש' 30).

141. הנאשם הוסיף כי גם אחרות עשו שימוש בכרטיסי האשראי אך לא יכול היה להסביר מדוע לא העלה זאת בעת חקירתו במטרה ומדוע לא עומתו העדות עם תזה זו (עמ' 343, ש' 29, עמ' 344 ש' 10).

142. לגבי רכב המזראטי טען בבית המשפט במצח נחושה כי המתלוננת חייבת לו כסף שכן שילם על הרכב בעצמו (עמ' 339 ש' 26). טענה זו מופרכת בעליל מפני שהמסמכים מלמדים באופן חד משמעי שהרכב נקנה מכספי המתלוננת ללא מעורבות כספית מצד הנאשם.

143. במהלך ניהול המשפט הגיש הנאשם אסופת מסמכים אשר סבר כי יש בהם להוכיח טענות הגנתו. מעניין להתעכב על המסמך שסומן ה-1 בתוך נ/3. הנאשם טען כי מסמך זה הוא אישור של המתלוננת לא.ז. לעשות שימוש בכרטיס האשראי שלה עבור חברת דלק ובעקבות האישור נעשה שימוש לתשלום על דלק בשווי 50,000 ₪ (עמ' 287 ש' 18). טיעון זה מדגים עד כמה קלושה ומופרכת הגנת הנאשם. מדובר בהעתק חלקי של מסמך שבראשו כתובת דוא"ל ולידה המילה 'הועתק'. בגוף המסמך מופיע משפט שאת תחילתו לא רואים וכל שנותר הוא המילים 'השתמש באשראי 1455 עבור חברת אפדוקס'. עיון במסמך מגלה שאין בו דבר. לא מופיעה בו המתלוננת או כתובת מייל שלה, אין אינדיקציה לא.ז. ויותר מכל אין שום איזכור לאישור או להוצאות דלק.

144. תופעה דומה הודגמה בניסיון להצביע על מסמך שסומן ז בתוך נ/3 כעל אסמכתא להסכמת המתלוננת לכך שמתלוננת אחרת (א.ז.) תעשה שימוש בכרטיס האשראי שלה (עמ' 287 ש' 3). אף הפעם אין דבר במסמך המלמד על אישור. עוד ביקש הנאשם לטעון כי המסמכים מלמדים על שימושים בכרטיסים שנעשו על ידי א.ז. (עמ' 288 ש' 3, 6). לא רק שמדובר בטענה כבושה שנולדה רק לאחר שנודע לו כי א.ז. לא תגיע לבית המשפט אלא שאין בפיו של הנאשם הסבר כיצד זה שילמה א.ז. שכ"ט עורך דינו של הנאשם (השורה הראשונה לחיוב בכרטיס 2759 וראו גם במסמך י"ד בשורה הראשונה).

סיכום האישום השישי

145. רכב המזראטי שנרכש בכספה של המתלוננת אינו רכב שהיא יכולה לנהוג בו. לא מדובר ברכב שהיה בסיס לעסק או להשקעה. לא היתה השכרה גם לא מכירה ללקוח תמורת עמלה, אלא רק תאוות הנאשם לנהוג ברכב כזה ולהופיע כאדם עשיר בכסף שאינו שלו.
146. הנאשם הציג את המתלוננת כאשתו, כאהבת חייו ובמילים אלו הבטיח את עיוורונה למעשיו (עמ' 42 ש' 30). המתלוננת סיפרה שהפגיעה הקשה שנגרמה לה אינה בגין מאות אלפי השקלים שלקח ממנה הנאשם אלא בשל אבדן התמימות, ניתוקה מחבריה והתחושה שבעקבות מעשיו איבדה הנאמנות לעצמה (עמ' 19 ש' 18). המתלוננת סיפרה בבכי שהסתירה את הסחרור הכספי אליו נקלעה מחבריה ומבני משפחתה ונותרה בחוסר כל לאחר שהוסיפה לשלם עבור ההלוואות לכיסוי החובות גם אחרי מעצרו של הנאשם למרות שהיא תומכת כספית גם באביה ובאחיה (עמ' 28 ש' 22). המתלוננת סיפרה על הקושי לשקם את עצמה ולשקם את האמון ואת המשאבים הכלכליים החסרים לה לשם טיפול (עמ' 33 ש' 18).
147. החופש המוחלט לו זכה הנאשם בחשבונות הושג מתוך אמון המתלוננת בזוגיות ולאחר שסמכה על הנאשם שישקיע את כספה וישיא עבורה רווחים (עמ' 25 ש' 28). פתיחת עסק על שם המתלוננת ופתיחת חשבון בנק על שמה לא נעשו לטובתה אלא כדי להסיר טביעות אצבע של הנאשם ולהרחיק מדלתו נושים פוטנציאליים. לא לטובת המתלוננת אלא לטובתו שלו. לא כדי שתוביל עסק (שלא היה לה מושג בו ולא היתה בו פעילות אמיתית) אלא כדי שיוכל ליהנות ממסגרות אשראי ומנעמי החיים הנרכשים בהם. הטענה כי הנאשם לא נהנה בעצמו היא טענה מחוכמת שכן הכסף לא הועבר לחשבונות על שם הנאשם. עם זאת, אין כל ממש בטענה. ראשית מן הפן העובדתי הטענה אינה נכונה שכן תשלום עבור מגורים בבית מלון, חופשות, רכישת שעון בעשרות אלפי שקלים ומגוון תשלומים לכיסוי הוצאות הנאשם הם וודאי הנאותיו האישיות (עמ' 29 ש' 12). שנית, לשם התגבשות עבירת המרמה די בשליטה בכסף ויכולתו לעשות בו ככל רצונו.
148. תעשיית המרמה היתה מורכבת ואפקטיבית שכן בעוד המתלוננת שילמה עבור קניית רכב יוקרה ותכשיטים ואפשרה לנאשם למשוך אלפי שקלים לכיסו, עשו אלו בתורם את הרושם הנחוץ על מתלוננות אחרות ביצירת מצג השווא כי הנאשם אדם עשיר ובעל נכסים (עמ' 34 ש' 12). בהעברת הכסף בין חשבונות המתלוננות יצר הנאשם מצג של עסקים בהיקף משמעותי, תחושת תנועה והשקית דאגות של מתלוננות אחרות והכל מבלי להוציא שקל אחד מכיסו.
149. **בגין העובדות שהוכחו באישום זה אני מרשיעה את הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (₪ 525,422) והונאה בכרטיס חיוב (₪ 253,444).** סכום הנזק הכספי אשר הוכח כי נגרם למתלוננת באישום זה נמוך במידה מסוימת משום שרכב המזראטי נמכר בסופו של דבר ומשום שבמהלך התקופה הופקד בחשבון סכום של 125,700 ₪. מאידך לו נעשה חישוב ריאלי של הנזק צריך היה להביא בחשבון שורה ארוכה של הוצאות נוספות לרבות ריביות ששילמה בגין ההלוואות והוצאות מימוש הרכב.

אישום שמיני - י.י.

עדות המתלוננת

150. י.י. סיפרה בעדותה על היכרותה עם הנאשם באתר ההיכרויות Love Me באמצע שנת 2017 (עמ' 112 ש' 21). הנאשם הציג עצמו בשם בן, רווק, איש עסקים מצליח ובעל חברה לאבטחת מידע, בעל רכבי יוקרה, עשיר המתגורר בהרצליה ומחפש זוגיות.

151. בעדותה סיפרה על הקשר שהתפתח בינה לבין הנאשם שכלל שיחות רבות ובהן רכש את אמונה והתייחס אליו ואליה יחד כאל "זוג מנצח" ושב ואמר למתלוננת שהיא בחורה שאיתה מתחתנים (עמ' 115 ש' 1). לפגישה הראשונה עם המתלוננת הגיע ברכב BMW ולכך הוסיף כי הוא בעלים ברכב מזראטי. הנאשם לבש בגדי יוקרה ונראה בן בית במלון הרודס בהרצליה (עמ' 130 ש' 24 ואילך).

152. בסיום המפגש הציע הנאשם למתלוננת להתלוות אליו למשרדו שכן היה עליו לטענתו לטפל בבעיה טכנית כלשהי. כאשר הגיעו והתברר שמדובר בבנין משותף ועל הדלת שלט של רופא שיניים הסביר שמאחר והוא עוסק בנושא סייבר לא חפץ שידעו במה עיסוקו באותה דירה. הנאשם הסביר שהוא עסוק ולא יוכל לפגוש את המתלוננת לעיתים קרובות והקשר נשמר בטלפון ובהודעות. המתלוננת סיפרה על האמון שפיתחה בנאשם ועל כך שראתה בו חלק מחייה. במהלך הקשר שלחה לו המתלוננת תמונות שלה לרבות תמונותיה ללא בגדים.

153. עם התקדמות הקשר אמר הנאשם למתלוננת שהוא מבקש שיעשו פרויקט משותף שיוכיח מחויבות מצידה. הפרויקט הוצג הן כבסיס לעתידים והן כמבחן לקשר הזוגי. לדברי הנאשם מאחר והוא איש עסקים אמיד ומצליח רואות בו בחורות 'ארנק'. בניגוד לנשים אחרות, הוא מזהה במתלוננת עצמאות וחוזק. הפרויקט אותו הציע הנאשם היה השקעה של 470,000 ₪ בבית השקעות (עמ' 115 ש' 17). הנאשם הבטיח כי ישלים כל סכום שהמתלוננת תשקיע עד לסכום ההשקעה הנ"ל אך לצד זאת ביקש שהמתלוננת תשיג לפחות 200,000 ₪ (עמ' 115 ש' 28 ואילך). המתלוננת העידה על כך שהרגישה כי הנאשם רואה בה אדם אמין ואיכותי, מסודרת כלכלית וכמי שיש לו איתה עתיד זוגי משותף. בעקבות הדברים ניסתה המתלוננת לקבל הלוואה בסך 200,000 ₪ אך הבנק אישר הלוואה בסכום 80,000 ₪ בלבד (שכן כבר לקחה הלוואה קודמת בסך 40,000 ₪ ראו ת/39). מסמכי ההלוואה הם מיום 24.8.17 (ת/40). המתלוננת התלבטה בקשר להלוואה וחששה שלא תוכל לעמוד בסכום ההחזר. בתגובה הפציר בה הנאשם במילות אהבה, בהבטחה לקשר, לחתונה ולעתיד משותף וכן שב ואמר שהוא נמצא שם בשבילה (עמ' 116 ש' 14). תוך כדי הסדרת הליך ההלוואה הודיע הנאשם למתלוננת להעביר את הכסף לחשבון על שם א.ז. וכאשר הביעה המתלוננת תהיה השיב כי עליה לסמוך עליו ולבטוח בו שכן רק כך יוכלו לבסס קשר זוגי חזק. הנאשם שב והבטיח למתלוננת כי הוא שומר עליה. בסופו של דבר לשאלות חוזרות של המתלוננת השיב הנאשם שא.ז. היא מנהלת בית ההשקעות והוא מכיר אותה ברמה מקצועית וסומך עליה (עמ' 116 ש' 24 ואילך).

המתלוננת סיפרה על מקצועה כאחות ועל כך שאינה מבינה בתחום העסקי אך הנאשם הרגיע אותה ואמר שהוא בעל תואר ראשון בכלכלה ומבין מאד בתחום העסקי ובנושא השקעות בחברות. המתלוננת השתכנעה.

154. הנאשם לא ציין מה שם החברה ורק שב וביקש שהמתלוננת תסמוך עליו במאה אחוז (עמ' 117 ש' 6 ואילך). מאחר והמתלוננת הרגישה שמדובר ביחסי אמון בין בני זוג לא בדקה מסמכים, לא ביקשה הסכמים ושמה מבטחה בנאשם.

155. לאחר שהמתלוננת העבירה את הכסף על פי הוראות הנאשם אמר לה שהוא גאה בה וחזר על מילות האהבה אם כי מיד הודיע שעליו לנסוע לאילת לפרויקט אחר.

156. הנאשם סיפר למתלוננת שהוא עצמו משקיע באותו פרויקט סכום של 270,000 ₪ ומדובר בפרויקט שעתידי להצליח וביקש מן המתלוננת להשיג סכום נוסף של 230,000 ₪. לקבלת הלוואות נוספות הפנה הנאשם את המתלוננת לגופים מהם תוכל לקבל הלוואה והיה בקי בתנאים במקומות השונים. בעקבות דבריו פנתה המתלוננת וקיבלה חמש הלוואות מחמישה גופים שונים: חברת ישראל כרמל מננה קיבלה הלוואה בסך 45,000 ₪ (ת/41), חברת לאומי קארד מננה קיבלה הלוואה בסך 55,000 ₪ (ת/42), חברת כאל, מננה קיבלה הלוואה בסך 30,000 ₪ (ת/42), חברת ELOAN מננה קיבלה הלוואה בסך 20,000 ₪ (ת/43) ולאחר מכן חברת מימון ישיר מננה קיבלה הלוואה בסך 55,000 ₪ (ת/42). הנאשם אמר למתלוננת כי מאחר והוא נמצא באילת עליה לבצע את ההעברות באינטרנט (עמ' 118). בטרם הועבר הכסף ממימון ישיר ניעור חשדה של המתלוננת שלא ראתה שום מסמך והיא ביקשה לסגת מן העסקה ולקבל את כספה בחזרה (עמ' 120 ש' 1 ואילך). בשלב זה התקשר הנאשם ואמר למתלוננת שהם מחויבים לבית ההשקעות של א.ז. ולא ניתן לבטל את העסקה שכן א.ז. שהיא מנכ"לית בית ההשקעות תתבע את שניהם. לאחר שיחת טלפון שבה איבד עשתונות וצעק על המתלוננת שב לדיבורי חלקות, להבטחת הזוגיות, לכך שמדובר במשבר נפוץ בין בני זוג על כסף אך מאחר והם זוג הם יפתרו זאת. בסופו של דבר הנאשם נתן למתלוננת הוראות והיא ביצעה העברות כסף על פי הוראותיו (עמ' 121 ש' 14).

157. סך כל ההלוואות שהמתלוננת לקחה מגיע לסך 230,000 ₪. מתוך אותן הלוואות הסכומים אשר מופיעים בראיות אשר הועברו לחשבונה של א.ז. הם בסך 200,000 ₪ (דפי בנק ת/35 ו-ת/37). דפי הבנק מלמדים על העברה מחשבונותיה של המתלוננת י.י. בתאריכים המקבילים למועדי קבלת ההלוואות אל חשבונה של א.ז. (24.8.17, 5.9.17 ו- 7.9.17). בשיחה המוקלטת דרש הנאשם מהמתלוננת להעביר את יתרת הסכום בסך 30,000 ₪.

158. רק לאחר העברת הכסף כאשר הנאשם נמצא איתה ומוודא ביצוע ההעברות, בדקה המתלוננת האם חברת ההשקעות אליה התייחס הנאשם בשם אפדוקס אכן קיימת. הבירור העלה שאין חברה כזו (עמ' 121 ש' 21). בתגובה הסביר הנאשם שהחברה בשלב ההקמה והוסיף כי בדיוק משום כך חשובה ההשקעה. חיפוש באינטרנט גילה למתלוננת שהנאשם הוא בעל חברת אפדוקס אך המוצר של אותה חברה הוא אתר לא פעיל ובלתי ניתן לשימוש ולא מדובר בחברת השקעות (עמ' 121 ש' 26). במענה לשאלותיה השיב הנאשם שאכן הוא מופיע באתר אך זאת משום שא.ז. היא אישה עסוקה ועשירה שאינה חייבת להיות מוזכרת באתר כבעלים. לדבריו הוא זה שמייץ לחברה, מחליט ומנהל אותה אך זאת על תקן של 'פרילנס' (עמ' 122 ש' 3).

159. המתלוננת העידה כי לאחר שהעבירה 200,000 ₪ וערכה את הבירור כאמור הבינה שהנאשם נוכל (עמ' 123 ש' 15). עולמה חרב עליה, עתידה חרב והיא נותרה לבדה מול גופי המימון השונים להם חבה סכומי כסף שקיבלה כהלוואות (שם בש' 22). לדבריה בשלב זה גילתה כי לנאשם מספר פרופילים באתרים השונים

וכן גילתה כי בתאריכים בהם מסר שהוא באילת בפרויקט החדש דווקא צולם במלון שבו התגורר בהרצליה (עמ' 124 ש' 30).

160. המתלוננת לא העבירה את הכסף ישירות לנאשם אולם העבירה את הכסף על פי הוראתו ועל פי רצונו. לצורך התגבשות היסוד של קבלת הדבר במרמה אין חשיבות האם הנאשם נהנה מאותו דבר או קיבל אותו פיזית לידי. קבלה רעיונית, בכך שנתן הוראה לאן להפקיד את הכסף היא קבלה לצורך התקיימות יסודות העבירה. לכך יש להוסיף כי סכומים קטנים מתוך הכסף שהועבר לחשבונה של א.ז. הועברו משם לחשבונות על שם דנילוב באראריה ורזיאל ורואת החשבון של הנאשם גב' גולריז (ת/35). למתלוננת אין כל קשר לא.ז. ואלמלא הורה לה הנאשם לעשות כן לא היתה מעבירה דבר לחשבונה. הבחירה מה יעשה בכסף שהעבירה המתלוננת היא בידי הנאשם ודי בכך. היסוד העובדתי של קבלת הדבר במרמה התקיים בשלמות. עד היום משלמת המתלוננת 7,000 ₪ מידי חודש כהחזר ההלוואות בגין כסף שהעבירה לרשות הנאשם (עמ' 126 ש' 10).

161. המתלוננת העידה כי לאחר שכבר העבירה סכום של 200,000 ₪ ולאחר שגילתה כי הדברים שמסר לה הנאשם ביחס לחברה, למעמדו ולזהות הבעלים הם דברי כזב סירבה להעביר את יתרת ההשקעה שדרש בסך 30,000 ₪. בעדותה סיפרה כי בתגובה לסירוב איים עליה הנאשם שיבוא למקום עבודתה ויעורר שם סערה משום שהיא חייבת לו כסף (עמ' 124 ש' 24). בנוסף איים עליה שאם לא תעביר את הכסף יפרסם את התמונות האינטימיות אשר היו ברשותו. שיחה זו הכוללת דברי איום מפורשים הוקלטה והוגשה כראיה (ת/85).

מהימנות המתלוננת וחיזוקים לעדותה

162. עדות המתלוננת היתה כנה ישירה יציבה ומתונה ונשארה כזו גם בחקירה נגדית. המתלוננת לא התעלמה מנקודות קשות כמו העובדה שמסרה גיל צעיר מכפי גילה האמיתי באתר ההיכרויות.

163. לצד הכאב והנזק הכספי שנגרם לה לא הביעה ענין בענישה של הנאשם ואפילו לא הגישה תביעה אזרחית (עמ' 138 ש' 29). המתלוננת פנתה אל המשטרה ביוזמתה לאחר שגילתה כי נפלה קורבן למעשה הונאה ופנייתה העצמאית מלמדת על תחושותיה בזמן אמת. בחקירתה הנגדית שללה קשר עסקי עם הנאשם והסבירה שהיה זה קשר זוגי בלבד אותו ביקש הנאשם לבחון על מנת להבדיל בינה לבין אחרות שרק מעוניינות בכסף. כהוכחה למעמדה השונה מנשים אחרות הסכימה להשקיע את כספה מבלי שהיו בינה לבין הנאשם יחסים עסקיים ומבלי שדובר על רוחים (עמ' 129 ש' 23 ואילך, עמ' 130 ש' 1, ש' 14, עמ' 132 ש' 1). עדותה נותרה עקבית וברורה ולא נסתרה במאום.

164. חיזוק רב משקל לעדות המתלוננת נמצא בהקלטת השיחה בינה לבין הנאשם, במכלול הדברים שנאמרים שם ובפרט דברי האיום (הדיסק ת/84 ותמליל ת/85). התמליל הוגש תחילה בכפוף לעדות החוקר ולאחר מכן בהסכמה). האיומים עליהם התלוננה המתלוננת נשמעים ברורים. בין היתר הנאשם נשמע אומר "...אמרת שאם את תלכי ותעשי משהו לא חוקי ותפרסמי בתקשורת בטעות רק בטעות כל התמונות האלו מכיוון שהטלפון שלי נגנב יכולים לחשוף אותם בטעות יכולים בפייסבוק יש שם איזה מאה תמונות..." עוד אמר "כמו שאת תהרסי לי את התדמית אני אהרוס לך את התדמית שלב אחרי שלב לבנה אחרי לבנה". התמונות אותן איים בפרסום אכן נמצאו ונתפסו במכשיר הטלפון של הנאשם (פורמט ערוך שלהן שאינו מהווה פגיעה

בפרטיות הוגש (ת/88).

165. באותה שיחה מוקלטת נשמעת המתלוננת כשהיא אומרת לנאשם שהעבירה אליו תוך שבוע 200,000 ₪ (ת/86 בעמ' 2). הנאשם לא שלל זאת אלא רק דרש סכום נוסף. המרמה עולה ברורות מאותה שיחה שכן המתלוננת מבקשת לדעת היכן הושקע הכסף והנאשם הסביר שהשקיעו בפורטל לעסקים שכבר ניתן לראות והם שותפים בו. כן אמר הנאשם שהוא עצמו השקיע בכך 270,000 ש"ח. כפי שנאמר בפתח הכרעת הדין לא היתה השקעה ולא מיזם והנאשם לא השקיע דבר מכיסו.

גרסת הנאשם

166. הנאשם אישר במשטרה את הבסיס והוא קבלת 200,000 ₪ מן המתלוננת ודרישה לקבל 30,000 ₪ נוספים. פרט לכך מסר גרסאות שונות ומשתנות ביחס ליתר הנתונים.

טיב ההשקעה - בחקירתו טען שמדובר היה בהשקעה בפורטל לעורכי דין ולא בבית השקעות (ת/66 ש' 218). בעימות בינו לבין המתלוננת ניסה לחבר בין גרסתו לבין גרסת המתלוננת וטען שהציע למתלוננת להקים אתר של בית השקעות (ת/59 ש' 55 ובדיסק ת/59א בדקה 27:00).

סתירות רבות נגעו לשאלה **מה נעשה בכסף שמסרה המתלוננת כ'השקעה'**. בחקירתו (ת/66) טען תחילה שהשקיע את כספי המתלוננת בפרויקט וגם הסביר שהכסף הופנה לחברת התוכנה של אמיר (ת/66 ש' 221). לדבריו יוכל להציג קבלות שיוכיחו ששילם מעל 200,000 ₪ לחברת התכנה ולמעצבת הגרפית (ת/66 ש' 234). אותו הסבר מופיע גם בעימות. הסבר זה הופרך בראיות חד משמעיות - הן מבחינת גובה הסכומים (לאיש התכנה הועבר סך הכל סכום של כ- 15,000 ₪ ולא 200,000 ₪), הן מבחינת המועדים (מחצית הסכום הועברה חודשים לפני הקשר עם המתלוננת במרץ 2017) והן מבחינת הגורם המשלם (המחצית השניה לאיש התכנה הועברה מחשבונה של המתלוננת באישום השישי ביום 2.8.17 וראו ת/7). ממילא הנאשם לא דבק באותו הסבר ובחקירה מאוחרת יותר הודה לגבי הכסף שקיבל מהמתלוננת ואמר "בזבזתי אותו... אני חייב להמון אנשים כסף אז שילמתי אותו... לא נשאר כלום" (ש' 162 ואילך). בחלק אחר של חקירתו אמר שמתוך הכסף שהועבר על ידי המתלוננת לחשבונה של א.ז. עשה שימוש ב- 60,000 ₪ לתשלום חובות שלו (ת/66 ש' 267). בהודעה אחרת מסר שהכסף עבר למתלוננת ר.מ. מפני שהיתה צריכה כסף ו"מותר לי זה כסף שלי אני קיבלתי את הכסף הזה" (ת/67 ש' 267). בחקירה אחרת הודה שבחלק מהסכום עשה שימוש להעברת כסף להוריו וכן שילם עבור המלון שבו התגורר בהרצליה (ת/68 ש' 335, 347).

בהמשך ניסה לטעון שאין סתירה בין השקעת הכסף על ידו לבין בזבז ואף בענין זה ניסה למזג בין שני ההסברים הסותרים לכלל משפט אחד. לדבריו "הפורטל הזה הוא שלי אני מחליט מה לעשות עם הכסף שנכנס" (ש' 168) [...] "אני יכול להמציא לך מסמכים שהכסף הזה כל שקל ש-י.י. הביאה הושקע לטובת הרווח העתידי שלה... ושהוא הושקע בפורטל הספציפי..." (ש' 178).

167. אחת מטענות ההגנה היתה כי הנאשם לא קיבל דבר, שכן הכסף נכנס לחשבונה של א.ז. בניגוד לכך (ואף מבלי להתייחס לדברי הנאשם עצמו שהיה המחליט באפדוקס ועשה שימוש בכסף לענייניו), נשמע הנאשם אומר בהקלטה "את תעבירי את הכסף שמגיע לי את התחייבת לי לזה ואת תעבירי לי את הכסף את לא תכניסי אותי לבעיה ואני אפתור בשבילך את כל הבעיות בעולם לא יהיה את התחייבת לי ותעבירי ... אני אומר

לך חד משמעית עכשיו לא משלם תעשי מה את רוצה תתאבדי" (ת/86). לא רק השפה המכוערת עולה מן הכתוב אלא העובדה הברורה שהכסף מיועד לנאשם.

168. שאלה נוספת רבת סתירות בתשובות הנאשם היתה **האם הנאשם השקיע בעצמו כסף בחברה**. בחקירתו טען שהשקיע בפרויקט 100,000 או 200,000 ₪ (ת/66 ש' 221). כאשר התבקש להסביר מהיכן שאב את הסכום שהשקיע בסך 200,000 ₪ טען שהכסף הושקע על ידו במזומן וכדי להשיג אותו לקח הלוואות בשוק האפור ללא מסמכים ומבלי שהסכים לנקוב בשמו של נותן ההלוואה (ש' 282 ואילך). בהקלטת השיחה עם המתלוננת טען הנאשם שהשקיע 270,000 ₪ (ת/86). כאשר התבקש בחקירתו להתייחס לכך לא זכר כיצד בוצעה ההשקעה (ת/68 ש' 95).

169. בחקירתו הנגדית בבית המשפט חזר בו מכל האמור לעיל וטען כי החוקר הוסיף בטעות 0 כך שהסכום שהשקיע היה אמור להיות 20,000 ₪ (עמ' 303 ש' 8). מיד לאחר מכן טען שחשש לומר שסכום של 200,000 ₪ הלכו לרכבי יוקרה של א.ט. ואחרות (ש' 16). כעבור מספר דקות נוספות אמר שהשקיע באפדוקס וב-DBR מעל 100,000 ₪ (עמ' 303 ש' 31) אך בחלוף מספר דקות טען שגם זמן זה כסף במונחים של ההשקעה בעסק (עמ' 304 ש' 11) והוא השקיע ארבע שנים מחייו. בחקירתו הנגדית שב וטען שלקח כסף מחברים, מהבנק ומהשוק האפור (עמ' 366 ש' 10) לשם ההשקעה אך כאשר התבקש למסור פרטים הרחיב שבנק הכוונה לשוק אפור ושוק אפור הכוונה לחברים אך מעבר לכך לא הוסיף פרטים כלשהם. בסיכומים מטעם הנאשם הועלתה שוב הטענה לפיה הנאשם השקיע במיזם 200,000 ₪ אך גם הפעם ללא תימוכין בראיות או אפילו בדברי הנאשם. עד היום לא הוצגה כל ראיה להשקעה כספית שמקורה בכיסו של הנאשם באף אחד מן הסכומים המשתנים אליהם התייחס בשלל גרסאותיו.

170. לנאשם לא היה הסבר מניח את הדעת מדוע הכסף הועבר מן המתלוננת לחשבונה של א.ז. אך הוא אישר שהוא זה שמסר למתלוננת את פרטי החשבון של א.ז. ואלמלא אמר לה לא היתה יודעת (עמ' 368 ש' 26). לדבריו א.ז. העבירה את הכסף לאיש התכנה ולמעצבת שהיו אמורים להקים את הפורטל. הסבר זה נסתר בדפי הבנק אשר מלמדים כי הכסף שהועבר לאיש התכנה יצא מחשבונויותיהן של ר.מ. ו-א.ט. בעדותו בבית המשפט טען שהמתלוננת היתה בקשר עם א.ז. (עמ' 262 ש' 20) והוא אחז בידיו הקלטות המתעדות העברות כסף בין א.ז. לבין המתלוננת י.י. (עמ' 263 ש' 4). המתלוננת לא עומתה עם תזה כזאת והקלטות לא הושמעו ולא הוצגו כראיה.

171. כאשר הושמעה לנאשם במשטרה הקלטת השיחה ובה הוא נשמע מאיים על המתלוננת זיהה את קולו (ת/68 ש' 39). הנאשם טען שלא מדובר בהפעלת לחץ אלא בדרך הדיבור השגורה בפיו (ש' 44). טיעונו כאילו א.ז. קונסת אותם על חוב בסך 9,000 ₪ חסרי כל אחיזה במציאות והנאשם אישר בהודעתו שלא היה חוב כאמור (ת/68 ש' 89) והדבר נאמר כדי לגרום למתלוננת לשלם 'מה שהתחייבה'. בבית המשפט העלה טענה חדשה לגבי האיומים לפיה קדמו להם איומים מצד המתלוננת על חיי ילדיו (עמ' 263 ש' 10) ואותם איומים אף הוקלטו על ידו (עמ' 266 ש' 6). טענה זו נכבשה בלב הנאשם עד עדותו, לא הועלתה בחקירתו הנגדית של המתלוננת וגם לא בעימות וההקלטה הנטענת לא הוצגה לבית המשפט. בנוסף הנאשם חזר בו בכל הנוגע לזיהוי קולו ותבע זימון מומחה לזיהוי קול (עמ' 263 ש' 18, ש' 28 וראו גם עמ' 367 ש' 6 ואילך). ההכחשה לא מנעה מן הנאשם לאשר שהפעיל לחץ על המתלוננת כדי לקבל כסף שלטענתו מגיע לו (עמ' 264 ש' 7). מגיע עבור מה ולמה - לא ברור. במאמר מוסגר אציין כי לאחר שעות האזנה רבות

לנאשם, הן במהלך הדיונים הרבים בבית המשפט והן בעימותים ובחקירות המצולמות, ניתן לזהות את קולו בקלות ובאופן וודאי, ראו פסיקת בית משפט עליון למשל בע"פ 440/87 חדד נ' מדינת ישראל (20.03.89), וכן ע"פ 5002/09 מדינת ישראל נ' ז'אנו (02.12.10), וכן ע"פ 5140/99 נחום וידאל נ' מדינת ישראל, נו(2) 844 (2002).

סיכום האישום השמיני

172. הנאשם יצר פרופיל של רווק באתר היכרויות ובעקבות הפרסום נוצר קשר עם המתלוננת. הנאשם הציג עצמו כאיש עסקים מצליח וכאדם עשיר. על פי הראיות שהוצגו בבית המשפט התברר שהנאשם לא היה רווק ולא איש עסקים מצליח. הוכח כי כל הביטויים החיצוניים להצלחה לא נרכשו בכספי הנאשם אלא בכספי מתלוננות שונות. רכב המזארטי שבו התגאה באזני המתלוננת נרכש בכספה של ר.מ. ובכספה של מ.א.ע, בגדי היוקרה נרכשו בכרטיס האשראי של ר.מ. כפי שעולה ברורות מחיובי הכרטיסים, כך גם שעון היוקרה בשווי עשרות אלפי שקלים והשהות במלון ששולמה אף היא על ידי המתלוננות ר.מ. ו- מ.א.ע.

173. המתלוננת נתנה בנאשם אמון מלא כשהבטיח לה כי היא יכולה לסמוך עליו וכי מדובר בעתידם המשותף (עמ' 137 ש' 5, עמ' 138 ש' 31, עמ' 139 ש' 24). לא מדובר בהשקעה עסקית, לא היה הסכם ולא היתה כוונת רווח. היתה רק העברת כסף לנאשם לאור מצג כוזב שהציג. דא עקא, הנאשם לא הראה שהתקיים ולו דבר אמת אחד בכל המעטפת שהציג למתלוננת. לא היה בית השקעות וא.ז. אינה מנכ"לית בית השקעות. לא היתה השקעה במיזם כלשהו, לא תכנית עסקית ולא כל שימוש עסקי בכספי המתלוננת.

174. מעשי המרמה של הנאשם כלפי מתלוננות קודמות אפשרו לשפר את מצג המרמה כלפי מתלוננות מאוחרות יותר. השימוש בביטויים חיצוניים לעושר היו חלק ממצג השווא שהביא את המתלוננת לבטוח בו הן כבן זוג והן כבר סמכא לענייני השקעות וממון. העברת הכסף לחשבון שאיננו החשבון האישי שלו לא רק הרחיקה את טביעת האצבע של הנאשם מהנאה ישירה מהכסף אלא תרמה אף היא ליצירת מצג שווא כאילו מדובר בהשקעה לגיטימית, בבית השקעות ובמיזם שבו אין לנאשם ענין אישי מובהק.

175. הפגיעה במתלוננת קשה מבחינה כספית אך קשה לא פחות מבחינה נפשית. המתלוננת העידה כמה נבהלה מהאפשרות שתמונות אינטימיות שלה יופצו ברשת וכמה נפגעה ממעשה הנוכלות, כיצד נפגע אמונה בבני האדם ובעצמה (עמ' 127 ש' 19 ואילך). מחמת הבושה לא שיתפה את בני משפחתה ולא אדם אחר והיא נושאת בהחזר כספי של הלוואות בגין הכסף שהעבירה לנאשם בסכום חודשי של 7,000 ₪. בחיי ההישרדות שגזר עליה הנאשם לא נותר כסף לתשלום עבור סיוע נפשי (עמ' 138 ש' 19).

176. נתתי אמון מלא בדברי המתלוננת והמסמכים תומכים בעדותה באופן חד משמעי. עם זאת ההקשר שבו תיארה בבית המשפט את דברי האיום היה שונה מהאופן בו מתוארים הדברים בכתב האישום. בעדותה סיפרה כי שיחת האיומים נועדה על מנת לגרום לה להעביר כמה עשרות אלפי שקלים נוספים. בתמליל השיחה ובכתב האישום מפורט האיום ככזה שנועד להניא אותה מלפרסם דבר הנוכלות בתקשורת. עבירת איומים הוכחה מעבר לכל ספק סביר ותמליל השיחה מוכיח גם עבירה של סחיטה באיומים אך בהקשר אחר. המתלוננת לא התבקשה להתייחס להבדל בעדותה ואף הנאשם לא נשאל על כך מפורשות. אף שניתן היה להרשיע את הנאשם על יסוד התמליל, מאחר והדברים לא לובנו כהלכה במהלך שמיעת הראיות, מצאתי לבחור באפשרות המקלה עם הנאשם.

177. עוד אוסיף כי ניתן היה להרשיע את הנאשם בעבירה נוספת של אימים ביחס לאיום להגיע למקום עבודתה של המתלוננת אולם מאחר והמאשימה לא התייחסה לכך בעת ניהול התיק או בסיכומיה אמנע מכך. לפיכך באישום זה אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בנוגע לסכום של 200,000 ₪ ובעבירה אחת של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום תשיעי - מ.א.ע.

עדות המתלוננת

178. מ.א.עסיפריה בעדותה שבשנת 2017 חידש איתה הנאשם קשר שראשיתו לפני כעשור. עם חידוש הקשר סיפר לה על עסק שפתח, על הצלחתו בעסקים ועל רצונו לעזור לה להתקדם בחייה. הנאשם ידע שהמתלוננת עברה תאונה וחווה קושי כלכלי בעקבות פרק זמן של חמש שנים עד שקיבלה את כספי הביטוח. המצוקה הכלכלית והרצון להשתחרר ממנה יחד עם כספי ביטוח שבסופו של דבר התקבלו היו הבסיס עליו נבנתה הצעת הנאשם. בפנייתו למתלוננת הסביר לה שעל מנת להתקדם בחייה עדיף לה להשקיע את כספי הביטוח בעסק שהוא פותח. על פי המצג שהציג בעלת העסק היא ר.מ. (המתלוננת באישום השישי) והוא עצמו חבר בעסק (עמ' 194 ש' 24). המתלוננת שוכנעה והנאשם כתב הסכם על נייר נושא לוגו של חברת י.ד. ניהול ופיתוח פרויקטים. בהסכם ציין כי קיבל 50,000 ₪ מן המתלוננת ובתמורה היא זכאית לקבל 25% מהרווח הנותר לאחר כל ההוצאות (ביטוי עמום בפני עצמו וראו ת/121). המתלוננת לקחה הלוואה בסך 50,000 ₪ בתאריך 25.7.17 (ת/122) והנאשם העביר את הכסף מחשבונה (עמ' 195 ש' 22) לחשבונות רואה החשבון שלו, מעצבת והחשבון העסקי של קבוצת DBR. המתלוננת העידה שלא הכירה אף אחד מאותם חשבונות אך הנאשם אמר שהם קשורים לפורטל ואין לה מה לדאוג (עמ' 196 ש' 3). כדי להצביע על הצלחת ההשקעה ולעודד אותה להשקיע סכום נוסף של כסף, העביר הנאשם לחשבונה סך 2,800 ₪ (עמ' 210 ש' 13, ש' 20 יצוין שהכסף הועבר מחשבונה של ר.מ. ולא יצא מכיסו של הנאשם). מעודדת מן ההצלחה המהירה ומדברי הנאשם חתמה המתלוננת על הסכם נוסף עם הנאשם נושא תאריך 31.7.17 (ת/123). הפעם נכתב כי המתלוננת משקיעה 200,000 ₪ ובתמורה תהיה זכאית לרווח חודשי של 39% מגובה הרווח לאחר כל ההוצאות בפועל. בו ביום העבירה המתלוננת על פי הוראת הנאשם סכום של 120,000 ₪ לחשבון של ר.מ. (ת/124). הנאשם הסביר לה שר.מ. היא מנכ"לית החברה (עמ' 197 ש' 5, עמ' 212 ש' 23). כן אמר לה הנאשם שהשקיע סכום זהה מצדו (עמ' 197 ש' 19, עמ' 214 ש' 3). בהסתמך על החוזים עליהם חתמה, הרגיע הנאשם כל דאגה של המתלוננת וטען שיש לה חוזה מסודר והרווחים יגיעו כסדרם (עמ' 204 ש' 30, עמ' 206 ש' 15).

179. בתאריך 9.8.17 העבירה המתלוננת בהוראת הנאשם סך 105,000 ₪ ליעקב חכם (ת/122), שלדברי הנאשם הוא יזם והכסף מושקע בהשקעה משתלמת (עמ' 197 ש' 22, עמ' 211 ש' 9, ש' 18). בדיעבד התברר למתלוננת שמר חכם הוא סוכן מכוניות יוקרה והאדם שממנו הנאשם קנה רכב מזראטי. המתלוננת העידה שידעה על רצונו של הנאשם בחידוש רכב מרצדס בו נסע אך לא ידעה שהדבר יעשה מכספה (עמ' 198 ש' 1).

180. המתלוננת העידה על פגישה שלישית עם הנאשם אז סיפר לה שהשקיע מכספו גם עבורה. מאחר

ולמתלוננת לא נותר כסף ביקש הנאשם שתחזיר לו את הכסף שהשקיע עבורה באמצעות היתר לעשות שימוש בכרטיסי האשראי שלה וכך עשתה (עמ' 198 ש' 8, ש' 24 ות/128). הנאשם העביר למתלוננת הסכם נוסף בו צוין כי השקיעה סך 305,000 ₪ (ת/126). נכתב שהרווח יועבר לחשבון המתלוננת אך מאחר ופרטי החשבון נותרו ריקים והמתלוננת חששה שרק בשל העדר הפרטים לא יוכל הנאשם להעביר לה רווחים, מילאה אותם המתלוננת והעבירה שוב לנאשם (ת/127 ועמ' 198 ש' 19). לאחר שביצעה העברות כספיות כאמור לעיל, ביקשה לקבל מן הנאשם מידע ואינדיקציות לכך שבאמת השקיע את כספה. הנאשם נפגש עם המתלוננת, הסביר לה שהמיזם מצליח והרגיע את דאגותיה ובהזדמנות זו ביקש ממנה להגדיל את השקעתה ולהעביר לידיו 200,000 ₪ נוספים להשקעה במכירת בעסקאות הקשורות למכירת מכשירי טלפון (עמ' 200 ש' 23 ואילך). המתלוננת סרבה. לאחר פגישה זו נותק הקשר עד שנודע למתלוננת מהמטרה שהנאשם נעצר (עמ' 199 ש' 22).

חיזוקים לעדות המתלוננת

181. כה רבים הם הנתונים הכוזבים שמסר הנאשם למתלוננת וכולם מהווים חיזוק לכך שמדובר במרמה. בעודה סבורה שהיא משקיעה בפורטל, העבירה המתלוננת כסף לרואה החשבון של הנאשם ולחשבונה של ר.מ. אשר העידה כי סכום הכסף הנ"ל נמשך באופן מדידי על ידי הנאשם (עמ' 176 ש' 1 ואילך). יעקב חכם אינו יזם אלא האיש שממנו קנה הנאשם רכב מזארטי לשימוש הפרטי, ובשום שלב לא השקיע הנאשם סכום זהה לכספי המתלוננת שכן לא היה כל מיזם אמיתי. על יסוד הצהרתו הכוזבת כי השקיע מכספו עבור המתלוננת קיבל אישור להשתמש בכרטיסי האשראי ואף בהם עשה שימוש להנאותיו וחיי הפאר שחי ללא כל קשר לבניית פורטל או להשקעה עסקית. הנאשם שילם אלפי שקלים עבור תכשיטים, עבור מלון הרודס שבו התאכסן, עבור קנסות ותשלומים לעיריית חדרה וכן עבור קניות בסופר והכל בסכום מצטבר של 34,808 ₪ (ת/129). גם המתלוננת הזו שילמה 10,000 לעורך דינו של הנאשם (כמו ר.מ.) וגם הפעם טען שהנאשם שזה משום שהיתה בסביבה (עמ' 354 ש' 15).

182. דפי הבנק (ת/122) מאשרים העברות הכסף בסכומים ובמועדים עליהם העידה המתלוננת. הלוואה בסך 50,000 ₪ נלקחה על ידה בתאריך 25.7.17 ולמחרת העבירה 4,000 ₪ לרואה החשבון של הנאשם רחימי, 3,900 ₪ למעצבת של הנאשם והיתרה בסך 42,100 ₪ ל-DBR (שנשלט על ידי הנאשם). ביום 31.7.17 משכה המתלוננת חסכון בסך כ- 260,000 ₪ ובו ביום העבירה 120,000 לחשבונה של ר.מ. ביום 7.8.17 לקחה המתלוננת הלוואה נוספת בסך 100,000 ₪ ובו ביום הועבר הכסף לחשבון DBR. ביום 9.8.17 משכה מפיקדון ולקחה הלוואה נוספת בגובה 110,000 ₪ ובו ביום העבירה סכום של 105,000 ₪ ליעקב חכם (סוכן המכוניות עבור המזראטי שקנה הנאשם). ביום 23.8.17 לקחה הלוואה בסך 43,000 ₪ ובאותו יום העבירה סך 53,000 ₪ לחשבונה של ר.מ. (סך הכל העבירה 428,000 ₪).

183. דפי פירוט של השימוש בכרטיסי האשראי (ת/129) מספרים גם הם את סיפור המרמה והשימוש האישי שעשה הנאשם ללא כל קשר למצג שהציג אודות השקעה.

184. חיזוק נוסף לעדות המתלוננת ניתן למצוא בתכתובת עם הנאשם שם שאלה לגבי השימוש בכרטיס האשראי והנאשם השיב שמדובר בכסף שהשקיע (ת/130). באותה התכתובת מופיעה התחשבות ואמרה של המתלוננת לפיה היא עדיין חייבת סך 9,391 ₪. בעדותה הסבירה שהתחשבות נעשתה על יסוד ההנחה

שהנאשם השקיע מכיסו סכום כסף עבורה ועליה להחזיר לו את הסכום בו נקב (עמ' 200 ש' 16). לימים התברר שהנחת הבסיס היתה נטועה בטעות מירמה של הנאשם.

מהימנות המתלוננת

185. נתתי אמון מלא בעדותה של המתלוננת. עדותה לא נסתרה ואף בחקירתה הנגדית נותרה איתנה. המתלוננת אישרה שידעה על העברת הכסף לר.מ. אך שבה והסבירה שהנאשם טען שמדובר במנכ"לית החברה בה הוא משקיע את הכסף (עמ' 204 ש' 6). הסבר דומה ניתן למתלוננת י.י. כאשר העבירה כסף לחשבונה של א.ז. ונאמר לה על ידי הנאשם שמדובר במנכ"לית בית ההשקעות. באופן פורמלי ר.מ. אכן היתה בעלת החברה (כמו א.ז. בחברה שעל שמה) אך למעשה כאשר נשמעה עדותה של ר.מ. התברר שהיתה 'מרינוטה' בידי הנאשם ולא אשת עסקים כפי שהוצגה על ידי הנאשם. לשאלות הסנגור עמדה המתלוננת על כך שהנאשם טען שהשקיע בפרויקט אותם סכומים שהשקיעה באמצעותו (עמ' 206 ש' 17). ברור כי העברת הכסף מהמתלוננת אל חשבונה של ר.מ. נעשתה בהוראת הנאשם שכן אין כל קשר אחר בין השניים והמתלוננת לא הכירה דבר אודות ר.מ. זולת הדברים הכוזבים שמסר לה הנאשם. בעת חקירתה הנגדית טען הסנגור שברשותו הקלטה של המתלוננת או ראייה אחרת המאשרים שקיבלה סכום כסף מזומן בסך 50,000 ₪ (עמ' 210 ש' 29). המתלוננת שללה זאת (עמ' 206 ש' 10). הקלטה או ראייה אחרת שנטענה - לא הוגשה ולא הושמעה.

גרסת הנאשם

186. הנאשם אישר בחקירתו כי המתלוננת העבירה לחשבונה של ר.מ. סך 420,000 ₪ בתקופה שבין סוף יולי ועד אוגוסט 2017. כן אישר העובדה שעשה שימוש בכרטיס האשראי שלה בסכום נוסף בסך 34,500 ₪ לטובת ענייניו הפרטיים לרבות תשלום למלון הרודס, חנות השעונים והתכשיטים מילר, תשלום לעורך הדין שלו ולעיריית חדרה (ת/69 ש' 172). ההסברים שנתן הנאשם להעברות הכסף השתנו באופן קיצוני בין גרסה אחת לאחרת:

העברת הסכומים לחשבונה של ר.מ. - הסבר ראשון שמסר הנאשם היה שהציע למתלוננת להשקיע באפדוקס. הסבר שני היה שהציע לה להשקיע ב-DBR. הנאשם אישר שהעביר סכומי כסף מחשבון המתלוננת לדיאנה חן אף שלדיאנה חן לא היה כל קשר לפורטל DBR (ת/70 ש' 14). בניסיון להסביר את הפער טען שחלק מההשקעה של המתלוננת היא עבור הרווח שלו וברוח זה השתמש לצורך פרויקט אחר (ת/70 ש' 19). הסבר שלישי נמסר בעימות בין הנאשם לבין המתלוננת אז חזר בו כליל מהטענה שמדובר בפרויקט מסוים ותחת זאת טען שהמתלוננת השקיעה ברעיונות והשקיעה בו עצמו. הסבר רביעי וחדש שהעלה הנאשם במהלך העימות היה כי מדובר בהלוואה שהמתלוננת נתנה לו (דקה 30 לעימות). ניכר היטב במתלוננת שהיתה מזועזעת מהטענה בדבר הלוואה. כמו כן לא היה לנאשם הסבר מדוע במסמך שנתן למתלוננת נכתב שמדובר בהשקעה ולא בהלוואה אך לא היה לו קושי לומר שהשקעה היא הלוואה.

בהתייחס להסבר שמדובר בכספי השקעה בפרויקט התבקש הנאשם להסביר מה הקשר הכלכלי בין 420,000 ₪ שקיבל מן המתלוננת לבין 15,600 ₪ ששולמו לאיש המחשבים השיב בהסבר מפותל ומנה עלויות עתידיות אפשריות (ת/69 ש' 126). גם אם נתעלם מן הפער בין ה'השקעה' לבין המספרים שהושלכו לחלל האוויר ללא

תימוכין, אין בכוח ההסבר להתמודד עם עדותו של איש המחשבים לפיה הנאשם לא פעל לקידום הפורטל ונעלם. לא נעשה דבר על מנת להפוך את הכסף לעסק. הנאשם אמנם טען שהוא אוחד חלופת מיילים שיוכחו שפעל ולא נעלם (ת/69 ש' 132) אך מיילים כאלו לא הוצגו עד היום.

187. עוד הוסיף הנאשם וטען במהלך העימות (וגם בחקירתו ת/70 ש' 66) שראה בשלב ההוכחות קבלות שיסבירו על מה הוציא את הכסף שנתנה לו המתלוננת (דקה 38). למותר לציין שקבלות לא הוצגו עד היום. לנאשם לא היה הסבר על שום מה הועבר סך 100,000 ₪ מהמתלוננת לחשבון DBR על שם ר.מ. (עמ' 270 ש' 2).

188. **העברת 105,000 ₪ ליעקב חכם** - הנאשם אישר שקיבל מהמתלוננת סכום בסך 100,000 ₪ בהם עשה שימוש לרכישת רכב המזראטי מסוכן המכוניות יעקב חכם. לשאלה כיצד קשור הסכום הנ"ל אותו השקיעה המתלוננת לרכישת הרכב השיב שביקש זאת מהמתלוננת והתכוון להשלים את הסכום לטובת ההשקעה בפורטל (ת/69 ש' 85). הסבר זה מופרך כל כולו. ראשית לא הוצג למתלוננת בשום שלב, לא בעימות ולא בבית המשפט ואני נותנת אמון מלא בדברי המתלוננת שהכסף הועבר לסוחר המכוניות תוך שהנאשם הסתיר זהותו האמיתית של המוטב והסתיר מטרת השימוש בכסף. שנית, במציאות לא היתה השקעה בפורטל והשימוש במונח 'להשלים' לגבי ההשקעה הוא חסר בסיס במציאות.

189. **האישור לעשות שימוש בכרטיס האשראי** - הנאשם התייחס לסכומים הללו כחלק מן ההשקעה בפרויקט והסביר מדוע יש צורך באותם סכומים לניהול שוטף של האתר (ת/69 ש' 126 ש' 177). בנפול טענת הפרויקט נופלת איתו ההצדקה לשימוש בכרטיס האשראי.

190. אשר לסכום הכסף שהעביר למתלוננת בסך 2,800 ₪ אשר הנסיבות מלמדות כי היה חלק ממצג השווא אודות רווחים, מסר הנאשם מספר גרסאות שונות. בהודעה אחת טען שהסכום הועבר כחלק מהחזר עבור השימוש שעשה בכרטיס האשראי (ת/69 ש' 177). בהודעה אחרת טען שמדובר בסכום שהועבר כתשלום ראשון עבור החזר הלוואה שקיבל מהמתלוננת (ת/47 ש' 124). בעימות כאשר המתלוננת חזרה על כך שהסכום בסך 2,800 ש"ח הוצג לה כרווח מההשקעה אישר זאת הנאשם. ברור שלא היה עדיין רווח משום פרויקט שכן לא היה פרויקט והאתר כלל לא היה פעיל. בכך אישר הנאשם כי הציג בפני המתלוננת מצג מרמה. בבית המשפט בחקירתו הנגדית בחר גרסה חדשה והרחיק עצמו כליל מהעברת 2,800 ₪ והשיב שאינו יודע מי העביר את הכסף (עמ' 353 ש' 2). יש לזכור כי הסכום האמור לא הועבר מחשבונו של הנאשם אלא מחשבונו של ר.מ. גם לכך אין כל הסבר זולת העובדה שהנאשם שלט בחשבונו של ר.מ. בסכומים הנכנסים ובסכומים היוצאים ועשה בו שימוש במקרה זה כדי להגביר את האמון של המתלוננת בו ולספק לה תחושה של רווח כספי מהיר ומוחשי והכל בלי להוציא שקל מכיסו ובלי להשאיר חותם אישי ישיר על ההעברה.

191. הנאשם טען בעימות שהשקיע כסף בפרויקט (דקה 23 בעימות). לחיזוק מצג השווא בדבר השקעה סיפרה המתלוננת על שיחה טלפונית שערך הנאשם בה דיבר על השקעה שהשקיע בסך 45,000 ₪. הנאשם אישר קיום השיחה בעימות אך טען בתמימות שאותה שיחה לא היתה קשורה למתלוננת.

192. בעדותו בבית המשפט העלה הנאשם לראשונה טענה לפיה המתלוננת קיבלה מא.ז. לא פחות מ- 450,000 ₪, חלקו במזומן וחלקו לחשבון של אמה (עמ' 268 ש' 31) וזאת כדי לרכוש את הדירה של אמה.

לטענתו העלה ענין זה בחקירה וביקש לבדוק את חשבון אמה של המתלוננת (עמ' 269 ש' 18). הסנגור לא הצליח למצוא רמז לאותה טענה בעת החקירה ומכל מקום הטענה גם לא הועלתה בחקירתה הנגדית של המתלוננת ולא נתמכה בכל בדל של ראיה.

סיכום האישום התשיעי

193. סקירת הראיות מצביעה מעבר לכל ספק סביר על כך שלא היה מיזם ולא היתה השקעה, לא הוקם פורטל, לא היו עובדים ולא רווחים. התשלום המזערי למתכנת בסך ₪ 15,900 ועוד כמה אלפים בודדים למי שעיצבה הודעות פרסומת לכלי רכב, לא היה בהם להקים אתר או פורטל או עסק פעיל, והם אינם יכולים לשאת על גבם הצדקה לכסף שקיבל הנאשם מן המתלוננות. המתלוננת העבירה לשליטת הנאשם ₪ 428,000 משום שנתנה אמון בו ובמצג השווא שמסר לה ואילו הנאשם עשה בכסף כרצונו. השימוש בחשבונות אחרים להעברת הכסף הוא חלק מן המרמה שנועד להרחיק את הנאשם בעוד שבפועל הוא הנהנה והשולט בסכומים.

194. בכתב האישום יוחסה לנאשם גם עבירה של גניבה בידי מורשה. מאחר והמתלוננת מסרה את מספר חשבון הבנק שלה והנאשם הוא שביצע את ההעברות בהוראות באינטרנט, ניתן לטעון כי ביצע עבירה של גניבה בידי מורשה. אלא שהמתלוננת הסכימה לשימוש בחשבון ולכן לא מדובר בגניבה אלא במרמה. הסיבה בגללה אפשרה לו לעשות שימוש בחשבון נעוצה במצג הכוזב שהציג לה, אולם בתוך אותו מצג העביר את הסכום אותו הסכימה להקציב להשקעה ולא גנב סכום מעבר לכך. מהות העבירות שביצע הנאשם היא קבלת הגישה לחשבון במרמה וקבלת הכסף מתוך החשבון במרמה ולאחר מכן שימוש בכרטיס אשראי שאושר אף הוא בעקבות מצג כוזב. בעת הסיכומים הסכימה גם באת כוח המאשימה שאין הצדקה להרשעה בעבירה נוספת ועל כן אני מרשיעה את הנאשם באישום זה בעבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בסכום של ₪ 428,000 ש"ח, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בסכום של ₪ 200,000 והונאה בכרטיס חיוב בסך ₪ 34,808.

אישום עשירי - נ.ב.א

עדות המתלוננת ומהימנותה

195. נ.ב.א סיפרה בעדותה על יצירת הקשר בינה לבין הנאשם באתר היכרויות. בשיחה ביניהם הציג עצמו הנאשם כרווק המעוניין בחתונה ובילדים (עמ' 141 ש' 8). הנאשם אסף את המתלוננת לפגישה ברכב מסוג מרצדס, לקח אותה למסעדת יוקרה וסיפר לה על עושרו (שם בש' 14). בסיום המפגש לקח הנאשם את המתלוננת למה שכונה על ידו המשרד בחדרה. מדובר באותה דירה בבנין משותף שבה מיטה ומחשבים ואשר השם על הדלת אינו שמו של הנאשם. לדברי המתלוננת מראה הדירה מפוקפק (עמ' 143 ש' 15) והדבר גרם לה לחשש מן הסיטואציה ומן הנאשם. באותו מעמד סיפר הנאשם למתלוננת על הפורטל שהוא מקים ועל השקעה נדרשת בגובה 150,000 ש"ח. המתלוננת ציינה שחששה שכן מצאה עצמה סגורה עם הנאשם בדירה ולכן לכאורה שיתפה פעולה אם כי אמרה שאין לה סכום כה גבוה אלא עשירית ממנו. הנאשם מיד יצר מסמך הסכם ביניהם שבו התייחס להשקעה בפורטל עורכי דין DBR group. לפי המסמך סכום

ההשקעה הוא 15,000 ₪ ובתמורה תקבל המתלוננת רווח חודשי של 25% מגובה הרווח לאחר כל ההוצאות. החברה התחייבה להחזר כספי מינימלי קבוע בסך 1,000 ₪ בחודש (ת/89). הנאשם הוסיף ואמר שישקיע בעצמו אותו סכום ואילו המתלוננת תקבל תשואה על מלוא ההשקעה (עמ' 142 ש' 12). למחרת אמר הנאשם למתלוננת שעליה להעביר את הכסף למישהי בשם ר (שמה של המתלוננת באישום השישי). המתלוננת לא נענתה ואזי ניתק איתה הנאשם קשר (עמ' 142 ש' 5).

196. המתלוננת העידה על הדברים בפשטות, בבהירות ולא נמצאו כל סתירות בדבריה לא בעדותה ולא בחקירה נגדית. דבריה חוזקו במסמך ומצויים להם חיזוקים בדפוס התנהגות דומים של הנאשם כפי שתוארו על ידי מתלוננות אחרות. פגישה בעקבות פרופיל באתר היכריות, נאשם אשר מציג עצמו בסממני עושר חיצוניים כאשר הגיע לפגישה ברכב מרצדס (עמ' 141 ש' 14). הצעה להשקיע סכום גבוה של כסף בפורטל שאינו פעיל, טענה כוזבת שהוא עצמו השקיע סכום גבוה של כסף, הוראה להעביר את הכסף למתלוננת אחרת, הבטחה לרווחים, חוזה שנערך במהירות במשרד/דירה בחדרה שבו אין רמז לשמו הנכון של הנאשם. כל אלו הם דפוסי מרמה שסיגל לו הנאשם ומופיעים באישומים אחרים. העבירה במקרה זה לא הושלמה אך מטעמי המתלוננת ולא בשל כך שהנאשם חזר בו או התחרט.

גרסת הנאשם

197. בחקירתו במשטרה טען הנאשם שהציע למתלוננת את פורטל DBR אשר לדבריו כבר היה פעיל ומאחר והמתלוננת הסכימה ערך איתה חוזה (ת/71 ש' 61). כאשר עומת עם העובדה שהפורטל לא היה פעיל אישר זאת אך טען שהיה במרחק שתי פגישות מהקמה. פרט לכך לא זכר את המתלוננת ולא הסכים להוסיף דבר בקשר אליה.

198. בעדותו העלה הנאשם טענה לפיה הוא עצמו לא היה מעוניין להתקשר בעסקה עם המתלוננת (עמ' 273 ש' 27). טענה זו כבושה ואינה מתיישבת עם החוזה שערך הנאשם עצמו.

הנאשם הוסיף והעיד שהנחה את עורך דינו שלא להעלות שאלות בקשר לטעמיו לסירוב להתקשר עם המתלוננת וזאת על מנת שלא לבייש את המתלוננת (עמ' 274 ש' 14). טענות שנכבשו ולא הועמדו למבחן חקירה נגדית נותרו חסרות משקל ראייתי כלשהו.

סיכום האישום העשירי

199. המצג שהציג הנאשם למתלוננת היה מצג מרמה. לא היה פורטל ולא הוכח בסיס כספי שיאפשר החזר כספי של הכסף שביקש כהשקעה. לא היתה תכנית השקעה או תכנית עסקית אשר מתיישבת עם סכומי ההשקעה שנטענו על ידי הנאשם ולא היה כסף שהושקע על ידי הנאשם. בסיס המפגש היה בעקבות חיפוש קשר זוגי באתר היכריות מכל הטעמים המצטברים הללו לא מדובר בכשל עסקי אלא במרמה שבמקרה זה נותרה בגדר ניסיון בלבד. לנאשם למעשה לא היתה כל גרסת הגנה ואני מרשיעה אותו באישום זה בעבירה של ניסיון לקבלת 15,000 ש"ח במרמה בנסיבות מחמירות.

אישום אחד-עשר (אישום המס)

200. אישום המס הוא נגזרת של האישומים שקדמו לו בעבירות קבלת דבר במרמה. מעשי המרמה של הנאשם נוהלו על ידו באופן שיטתי לאורך שנים כשהוא מפעיל מנגנוני מרמה הולכים ומשתכללים אשר בסופם קיבל לידיו סכום מצטבר של ₪ 1,655,603 שהוא בגדר הכנסה כמובנה בפקודת מס הכנסה. פרט לשנת המס 2014 לא הגיש הנאשם דוחות על הכנסות לרשויות המס. סכום המרמה באישום הראשון הוא היחיד שמבחינת התקופה יכול היה להיכלל בדוח שהוגש אולם מאחר ולא ברור המועד המדויק של קבלת הסכום, לא מצאתי כי ניתן להרשיע את הנאשם בהשמטת הכנסה בגין שנת מס זו והעבירה הנכונה לגביו, כמו לגבי יתר הסכומים היא זו הקבועה בסעיף 220(5) לפקודת המיסים ומתייחסת לשימוש במרמה ערמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס. על פי עובדות כתב האישום, העבירה המיוחסת בשנת 2014 היא זו שבאישום השני אך מאחר ואישום זה נמחק, נמחקת איתו העבירה של השמטת הכנסה מהדוח שהוגש (ת/47). מן העובדות בהן הורשע הנאשם עולה בבירור כי נהג במרמה ערמה ותחבולה על מנת להסתיר מקורות הכנסתו בכך שהפעילות הכספית הענפה בוצעה באמצעות שליטתו בחשבונות שאינם רשומים על שמו, ניהול חברות אשר אינן רשומות על שמו או העברת כסף ישירות לצדדים שלישיים כדוגמת סוכן המכונות. הנאשם פעל באופן שלא הותיר את שמו וחותמו האישיים על הפעילות הכספית ובאופן זה העלים מרשויות המס הכנסותיו בסכום המפורט לעיל אף שעשה בכסף שימוש למחייתו ולהנאותיו.

201. בחקירתו אישר הנאשם קבלת הכסף מן המתלוננות אך טען שמדובר בהלוואות ועל הלוואות אין צורך לדווח לרשויות המס (ת/47 ש' 63, ש' 99). טענה ההלוואות, עליה ממילא לא חזר בבית המשפט, נדחתה עובדתית.

202. בעדותו בבית המשפט טען הנאשם שלא קיבל כסף שכן הכל נשאר ברשות המתלוננות (עמ' 275 ש' 1). לדבריו לידיו שלו לא הועבר "אפילו שקל אחד" (עמ' 221 ש' 22 וגם עמ' 220 ש' 7). טענה זו נדחתה בקביעת ממצאים עובדתיים שונים בתכלית המצביעים על הנאה ישירה של הנאשם בחלק מן המקרים ועל שליטה בכסף בחשבונות אליהם נכנס ביתר המקרים. עדותו בענין זה סתרה את דבריו שלו במשטרה, אז מסר שעשה בכסף שימוש לפירעון חובות אישיים שהיו לו.

203. הטענה כי ענייניו טופלו על ידי רואה חשבון ולכן נתבע על ידי רשויות המס על סכום של ₪ 34,000 בלבד (עמ' 274 ש' 24) אינם יכולים לסייע להגנה שכן רשויות המס לא ידעו באותה עת על הכנסות עליהן לא דיווח.

204. הנאשם הפנה לשני רואי החשבון שעדויותיהם הוגשו בהסכמה על מנת להוכיח כי ניהל ספרים כדין. רואת החשבון גב' גולריז שהודעתה הוגשה בהסכמה (ת/10), סיפרה על פעילות חברת אפדוקס בשנת 2017 אשר הסתכמה בשתי חשבוניות בסך ₪ 75,000 וגם לגבי פעילות זו הצביעה על אי סדרים. רואה חשבון רחימי שאף הודעתו הוגשה בהסכמה (ת/9) העיד על אי הסדרים בהתנהלות הנאשם, על ההליך המפוקפק שבו נפתח התיק של המתלוננת א.ט. ובסופו של דבר עלהפסקת מתן השירות המקצועי על ידו מכל אותם טעמים של התנהלות בעייתית.

205. לא מצאתי מקום להרשיע בעבירה לפי סעיף 220(4) שעניינה הכנת פנקסים כוזבים שכן לא הובאו ראיות

כלשהן לענין זה.

206. אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של שימוש בכל עורמה מרמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודה.

נסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין

207. לאורך תקופה של שנים הונה הנאשם שמונה נשים. סכומי המרמה בהם מדובר, השיטתיות והחזרתיות מהווים נסיבות מחמירות. מרבית העבירות בוצעו תוך שהנאשם מנצל נקודות תורפה אנושיות שנחשפו לפניו מתוך חייהן של המתלוננות. כאשר זיהה מצוקה בעקבות מצב גופני, ניצל זאת. כאשר זיהה מצוקה כלכלית, לא היסס לקחת את המעט שיש ועוד הרבה ממה שאין, כאשר זיהה רגישות מתוך דאגה לעתיד כלכלי של אם חד הורית, הפעיל את הלחץ בנקודה זו. כל פרט אנושי הפך כלי מרמה מתוך אדישות מוחלטת לחורבן שהוא מותיר מאחוריו. ברם כאשר לא די היה בלשון חלקות, לא היסס להפוך עורו ולהטיל מורא בלב קורבנותיו. כך באישום הראשון כאשר איים על המתלוננת ואף עשה שימוש ויזואלי באקדח דמה שהחזיק ברכבו וכך באישום השמיני כאשר איים לפרסם תמונות אינטימיות של המתלוננת. התוספת של איומים למרמה מקנה נופך חומרה נוסף.

208. נפסק כי נסיבות מחמירות הן "ריבוי מעשי המרמה, תיחכום בהם, סכומי הכסף שהוצאו בתרמית והיות המרמה כרוכה בביצוען של עבירות אחרות המכשירות את הקרקע להצלחתה- זיוף מסמך ושימוש בו" (ע"פ 446/01 רודמן נ' מדינת ישראל, פד נו(5), 25).

209. במשך חודשים חי הנאשם חי פאר ומותרות כאשר התשלומים התקבלו במרמה משמונה נשים שונות. חיי נהנתנות של שיט ביטחות, נסיעה במכוניות פאר, תשלום על מלונות ובילויים, השיג לעצמו תוך התעלמות מהידיעה המפורשת כי במעשיו הוא מביא את קורבנותיו לפי תהום מבחינה כלכלית.

סוגית חומר החקירה

210. לאורך ההליך שהתנהל לפני הועלו שוב ושוב טענות הנוגעות לחומרי חקירה אשר מוחזקים בידי המשטרה ויכולים לשפוך אור על שהתרחש. הנאשם טען כי במחשב ובמכשירי הטלפון שברשות המשטרה נמצאים מסמכים תמונות והקלטות רבות חשיבות להגנתו. הטענה הועלתה אף שבעת חקירתו ניתנה לנאשם הזדמנות לגשת אל חומרי החקירה ולהצביע על חומרים מזכים המצויים בהם אך הנאשם בחר שלא לעשות זאת וסירב לגשת למעבדה ואף אמר מפורשות שאין בחומר התפוס מסמכים היכולים לאמת גרסתו (ת/94, ת/99, ת/101, ת/102, ת/103- כל המזכרים הוגשו בהסכמה).

211. בעת ניהול ההליך חזר בו הנאשם מן הדברים, טען שמזכר ת/94 הוא שקרי (עמ' 374 ש' 9) ושב וטען שהמשטרה אוזחת בחומרים מזכים אך אינה נותנת לו לגשת אליהם.

212. אקדים את המאוחר ואומר כי בסופו של יום ועוד טרם שמיעת הסיכומים, הועברו מלוא החומרים לידי הנאשם אך לא הוגש מתוכם דבר מהותי כלשהו.

213. לכך יש להוסיף כי הבקשות בענין חומרי החקירה הועלו סמוך להגשת כתב האישום בשנת 2018, וכבר אז הוזמן הסנגור לעיין בכל החומרים המוחזקים בידי המאשימה. הפעם השניה שהנושא התעורר לפני היה ערב שמיעת הראיות יחד עם בקשה לדחיית המועד (ראו פרוטוקול מיום 11.6.19 והחלטה הדוחה את הבקשה שלא לשמוע את העדים שהוזמנו). צוין באותה החלטה כי ממילא העדות שהוזמנו אינן קשורות למסמכים שהתבקשו כך שניתנת מאליה להגנה שהות נוספת לעיין בחומרים המבוקשים על ידם. על אף השהות, הבקשה שבה והתעוררה רק כעבור כחצי שנה ואף הפעם כעילה לבקשת דחיית מועד שמיעת ראיות. אף הפעם נדחתה הבקשה תוך שציינתי כי לנאשם ניתנת הזדמנות לעיין בחומרים אך הוא מכשיל זאת בהתנהגותו שלו. למרות אופן התנהגות הנאשם, למרות העיכוב ולמרות שהעיתוי של העיון הוכתב על ידי ההגנה, אפשרתי לנאשם שהות בת למעלה משבועיים באמצע חקירתו הראשית כדי לאפשר לו להתייחס לכל החומרים שהועמדו לרשותו (החלטה מיום 30.1.20 בעמ' 276). והנה בסופו של יום לא הוצגו קלטות או חומרים חדשים ומה שהוצג (נ/3) לא חידש דבר. כאשר נדרש הנאשם לסוגיה זו בחקירה נגדית השיב שאותן קלטות אליהן התייחס בעדותו ואשר מוחזקות בידי אינן מיועדות לבית המשפט אלא לתקשורת (עמ' 313 ש' 2) כי הוא ישאיר את ההחלטה לשיפוט הציבור (עמ' 313 ש' 31, עמ' 371 ש' 16, ש' 29). משבחר כך אין בידי כל אפשרות להתייחס לדברים.

סיכום כללי

214. במהלך שמיעת הראיות הודיעה המאשימה (בתאריך 20.11.19) כי היא מוותרת על עדותה של א.ז. (המתלוננת באישום השביעי). רגע הוויתור היה רגע מכונן מבחינת גרסת הנאשם בבית המשפט. משלב זה ואילך הוסתה האש כולה לעבר א.ז. אשר לפתע קיבלה מעמד מרכזי כדמות אשר לידיה הועברו 2 מיליון ₪ (עמ' 255 ש' 28), מי שהיתה "הכספת המרכזית" (עמ' 262 ש' 27), מי שלקחה את כל הכסף (עמ' 261 ש' 32) ומי שהעבירה כסף מזומן בסכומי עתק למתלוננות על בסיס שבועי (למ.א.ע במלון, לר.מ. בבנין מגדל העבודה שלה, וגם ל.י. עמ' 261 ש' 32). מדובר בטענה כבושה שלא הועלתה בשום שלב טרם הודעת המאשימה על הוויתור (לא בעימות ת/57, לא בהודעת הנאשם וראו במיוחד ת/67 ש' 408 וש' 435, ש' 474 והמענה לכתב האישום בעמ' 20). ברגע שהתבררה אפשרות הפקת תועלת מהעדרה של המתלוננת צצה מאליה טענה שהציבה אותה במרכז העשייה הכספית. דא עקא התועלת הראייתית איבדה רבות מכוחה שכן הנאשם העביר את האחריות אל כתפיה מבלי שביקש לזמנה כעדה מטעמו בהתאם להוראות סעיף 178 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982. שינוי כה דרמטי בטיעוני ההגנה אשר לא ניתן לו טעם סביר אחר זולת העובדה שהעדה לא הגיעה אינו פועל לטובת ההגנה. גרסה כבושה שלא הוטחה באזני אף אחת מן העדות וכל כולה מבוססת על שינוי שנוצר בזמן שמיעת ההליך, היא גרסה בעלת משקל קלוש, אך כשלעצמה היא מלמדת על הגמשת טענות ההגנה לפי הנסיבות המשתנות ולא סביב ציר יציב מגובה בראיות.

215. בין חומרי החקירה שהוגשו בהסכמה מצויה גם ראשית הודיה של הנאשם. בעת חקירתו ביקש לבדוק הפחתה בשנות המאסר בתמורה למסירת האמת. בנוסף אמר שהוא מבין שהוא הולך להיכנס לכלא ואף נקב באפשרויות שנות המאסר שירצה והוסיף ואמר לחוקרת כי טוב שנעצר שאם לא כן היה ממשיך ומגיע גם לשלושה ולארבעה מיליוני ₪ (ת/93). מזכר נוסף מצוין רצונו של הנאשם להגיע להסכם עם המשטרה וכן כי הוא רוצה לספר אך עורך דינו הזהיר אותו שאם יספר "הדבר יסבך אותו מאד ויכניס אותו לבית כלא לשנים

ארוכות" (ת/98). גם מזכר זה הוגש בהסכמה.

216. בעת חקירתו במשטרה טען הנאשם שהחזיר את הכסף למתלוננות וכי בשלב שמיעת הראיות יוכיח כל מה שצריך ויראה כמה כסף העביר לכל מתלוננת (ת/70 ש' 472). כמו יתר הבטחות הנאשם בענין הצגת ראיות בשלב ההוכחות, לא הוגש דבר.

217. פרק נכבד בעדות הנאשם הוקדש לטענות כלפי החוקרים ואופן החקירה שנוהלה נגדו. הנאשם חזר וטען שבידיו הקלטות של החוקר אשר איים על המתלוננות וכפה עליהן להגיש תלונה ואף העלה טענה לקשר אישי בין החוקר לאחת המתלוננות (עמ' 224 ש' 9, עמ' 238 ש' 28, עמ' 371 ש' 21). קלטות לא הוגשו. לא זו אף זו - כל פעולות החקירה שערך החוקר הוגשו בהסכמה מבלי שההגנה זימנה את החוקר והעלתה בחקירה נגדית דבר מן ההאשמות שהוטחו בלעדיו. בלי לחוש בסתירה בין הטענות, טען הנאשם בנוסף כי התלוננות הן פרי עלילה שרקמו המתלוננות יחדיו וכי ברשותו צילומי מסך המתעדים קבוצה שהקימו המתלוננות בה הן מתכוננות למשפט ומתאמות עדויות. לדברי הנאשם תיעוד זה קיים בידיו מן היום שנעצר (עמ' 240 ש' 8) וכולל גם תיעוד מוקלט של שיחות בין המתלוננות לבין עצמן. החומר לא הוצג למתלוננות או לבית המשפט. ממילא אין צורך גם להעלות תהייה כיצד הגיעו הקלטות מסוג זה לידי הנאשם בדרך שאינה מהווה עבירה על חוק הגנת הפרטיות או על חוק איסור האזנת סתר.

218. לאחר ששמעתי את הראיות ועיינתי היטב בכל המוצגים שהוגשו הצטיירה תמונה ברורה וחד משמעית של מעשי מרמה מתמשכים כלפי המתלוננות, כל אחת בבגדי מרמה שנתפרו על פי מידותיה. הראיות שנשמעו מספרות סיפורו של אדם אשר מינף מעשה מרמה אחד לצורך מעשה המרמה שבא אחריו תוך שמערך המרמה כולו ממומן מכספי המתלוננות. הקמת בסיס כלשהו לאתר אינטרנט בעבודתה של א.ט. בלי ששילם לה על כך (עמ' 187 ש' 5) ורכישת ציוד משרדי על ידה, היתה בסיס ממנו צמחה מכירת האתר במרמה למתלוננות ק.א, ר.מ.. באמצעות מתלוננות אלו פתח הנאשם חשבונות בנק, רכש רכב יוקרה, שילם על מגוריו במלון וחי חיי פאר שאפשרו לו לייצר מצג כוזב לעיני המתלוננת י.י. ואחריה כלפי מ.א.ע ו- נ.ב.א. דבר מכל אלו לא נעשה בכספו של הנאשם ולא בזכות עבודתו אלא רק בהבטחות שווא ובמתק שפתיים. כאשר כשל כוחן של דברי החלוקות ומבוקשו לא ניתן לו - לא בחל באיומים. כך לגבי א.ט. אשר אותה הפחיד בכך שנתן לה לראות מה שנראה כמו אקדח גלוק, ניהל שיחות מאיימות לאוזניה ואיים עליה מפורשות שיהרוס את חייה וכך לגבי י.י. עליה איים שיפיץ תמונות אינטימיות שלה. הראיות שנשמעו חשפו סיפור מרמה מתוחכם ממושך שבוצע מתוך אדישות מוחלטת לשובל הנזק הכספי והנפשי שהותיר אחריו.

סוף דבר - על יסוד מכלול הראיות אני מרשיעה את הנאשם בשבע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בסך כולל של 1,362,129 ₪, בשתי עבירות של ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות בסכום כולל של 215,000 ₪, בשלוש עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב בסך כולל של 293,474 ₪, בשתי עבירות איומים, בשתי עבירות זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, בשתי עבירות של שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר ובעבירת גניבה אחת. הנאשם מורשע בעבירות לפי סעיפים 415 סיפא, 415 סיפא + 25, 192, 418, 420-384 לחוק העונשין תשל"ז-1977 וכן עבירה לפי סעיף 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986. כמו כן מורשע הנאשם בעבירה של שימוש בכל עורמה מרמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה בסך כולל של 1,655,603 ₪.

ניתנה היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, במעמד הצדדים